LANETH

YIL:1
SAYI:11
MART'92

TÜRKİYE'nin EN AZ SATAN MÜZİK DERGİSİ 1 NUMARA

7000 TL.

ROOLS 4 FOOLS

Coming Soon
To a Music Shop Near You !

HADES RECORDS
PRESENTS

two brutal, razor sharp and irresistable albums

OBITUARY
THE END COMPLETE

&

DEATH
HUMAN

and wait for the others...

ROADRUNNER RECORDS

HADES MÜZIK ESERLERI
YAPIM VE DAGITIM
SAN.TIC.LTD.STI.

Gazi cd. Reisülküttap sk. Peken Ap. 50/B D.4
Baglarbasi - Istanbul
Tel : 334 49 39 Fax : 391 11 16

LANETH

LANET YAYINCILIK
Adına İmtiyaz Sahibi:
AHMET COŞKUNER

Genel Yayın Yönetmeni:
ÇAĞLAN TEKİL

Yazı İşleri Müdürü:
ZARİFE ÖZTÜRK

Görsel Yönetmen:
POLAT BAYRAKTARLAR

Lanethliler:
KERİM TUNÇAY, SÜREYYA İZGİ, AYSIN ÖNEN, MARUZ MÜŞKÜL
Katkıda Bulunanlar:
MURAT ADANÇ, SERPİL ÇUBUKÇU, G. HAKAN SAVAŞER, MUSTAFA ÖZTÜRK,ALTUĞ İNCE, KEREM ÜNSAL
Ofset Hazırlık ve Yapım:
64'ler Dergisi Tesisleri
Film: Atlas Grafik A.Ş.
Montaj: 64ler Dergisi
Baskı: Kardeşler Matbaası
Cilt: Örnek Mücellithanesi
HER AYIN İLK HAFTASI YAYIMLANIR
P.K. 27 81082
GÖZTEPE/İSTANBUL
FAX: 360 97 39
DENEME YAYINIDIR

İLAN TARİFESİ:
Arka Kapak:.....700.000 TL.
İç Sayfalar:.....300.000 TL.
Yarım Sayfa:.....150.000 TL.
Küçük İlanlar:....75.000 TL.
Fiyatlara KDV ilave edilecektir.

Yukarıdaki resim herşeyi anlatıyor zaten. Fazla söze gerek var mı? Yeşilköy'de Ian Gillan'ı karşılayan tek basın organı olmak hem sevindirdi hem üzdü. Baba bir konserdi, ayrıntıları içeride.
Geçenlerde baba Kadir Çöpdemir ile muhabbetteyiz. PK 27'deki bir mektuba takıldığını söyledi. "Neymiş efendim, güya Judas, Juday yazılmış da, biz onu Judas diye bilirmişiz. Böyle saçma sapan mektupların nedeni sizsiniz." Haklı galiba, KST'nda iyi ki birkaç hata bulduk. Okuyucu dedektif oldu maaşallah. Okuduğunu kesip yolluyor. "Yok Yalçın Pekşen böyle demiş.", "Çelik Gülersoy da bunu yaparsa..." diye mektuplar. Arkadaşlar, biraz hoşgörülü olun. Biz o sayfayı, siz okuduklarınızı yanlış olarak anlamayın diye açtık, dedektiflik yapasınız diye değil. Dergimizin ilk sayısında Boom Müzik'e çatmıştım. Glam'i "glom", thrash'i "trash" yazdıkları için. Aradan 1 yıl geçti ve ben kendimi hıyar gibi hissediyorum. O zamanlar doğru dürüst tek dergi oydu ve ben onunla dalga geçiyordum. Ne aptalmışım meğer. Kime ne faydam oldu bilmiyorum, ama dergi kapandı; bu nedenle pişmanım. Artık piyasada müzik dergisi kalmadı. "Biz müzik dergisiyiz" sloganıyla yola çıktık, ama tezatlığa bak ki, ben ilk sayıdaki yazımda Guns'n Roses, Poison ve White Lion'a da laf atmıştım. Sevmeme rağmen sırf okuyucu galeyana gelsin diye. İşte bir hıyarlık daha. Resmen çömezmişim o zamanlar. Halk arasında "tükürdüğünü yalamak" olarak da tanımlanabilir şimdi yaptığım. Hani yeni metalciler olur ya, New Kids'e, rap'e, glam'e filan laf atanlar. Aynı onlar gibi. Artık yavaş yavaş alışın; bu dergiye Guns'n Roses da girecek, Poison da. O saçma sapan yazıları okuyup, etkilenmeyesiniz diye bastırmıyorum belki de ilk 3 sayıyı.
Bir sorun da şu mektuplarınız. Belki Kerim memnun olabilir ama ben kesinlikle memnun değilim. Size soru sorma şansı tanıyoruz, siz "Karı s.kelim mi?" diye soru soruyorsunuz. Ya mektuplarınızı düzeltin, ya da bu tür mektuplar yazmaktan vazgeçin.
Bazen "Ben olsaydım şöyle yazardım" dediğim olmuştur. Güzel yazılarınızı bu köşeden yayınlayacağım. Siz de 1 aylığına editör olmuş olacaksınız.
Bu ayın teşekkürü Süreyya İzgi'ye. Bu ay mükemmel yazılar yazdı, ve herkesten fazla çalıştı. Kapak fotoğrafı da kendisine ait (yani çeken o. Yanlış anlamayın be güzelim).
Gelecek ay görüşelim. Sert kalın...

ÇAĞLAN TEKİL

GECELERİ OKUMAYINIZ!

Metal News

Vixen'in dağılmasıyla aç kalan davulcu Roxy Petrucci, tam kötü yola düşmek üzereyken Los Angeles'ta Madam X diye bir grup kurdu. Hatunun gitarist bacısı Maxine'in yanısıra eltisi solist Lenita Erickson ve basçı Shelley Andrushko, Madam X'in diğer elemanları. Roxy'nin dediğine göre Lenita'nın sesi Rod Stewart gibiymiş. Pöh... Benim de Zarife'nin Güzel Sesi kibi...

- Merhaba. Geçen ay arkadaşlarımın beni adımın yazılmayacağı konusunda uyardıklarını yazmıştım. Haklı çıktılar tabii. Sevgili okuyucular, bu ne adalelsizliktir, bu ne ikiyüzlülüktür? Demokratik ve tarafsız olduğunu iddia eden bir derginin yapacağı iş mi yani bu? Neyse, bakın bu son olsun. Eğer yine ismimin başına birşey gelirse (takı cinsi birşeyler değil) karışmam valla. Benden uyarması. Sonra söylemedi demeyin. Risk'in yeni albümü "Reborn", SPV etiketiyle

Antartika patentli baba rockerlardan kurulu Gwar, ikinci albümü "Amenca must be destroyed"i Music for Nations etiketiyle çıkardı. Prodüktörlüğünü Glen Robinson (Voivod/Cycle Sluts from Hell)un yaptığı albüm 12 parçayı içeriyor.
- Godflesh yeni albümünü çıkırtı. Adı "Pure", o kadar.

Roadrunner, şimdiye kadar yayınladığıen baba death metal single'larını "Monsters of Death" adı altında bir albümde topladı. Albümde Obituary, Pestilence, Morbid Angel, Pungent Stench, Dismember, Death ve Brutal Thruth gibi grupların birer parçaları yeralıyor.

Başı felaketlerden kurtulmayan Def Leppard'ın yeni albümü "Adrenalize" gelecek ay piyasaya çıkıyor.Albümün tüm gitarları Phil Collen tarafından çalınmış. Turnede ise gruba John Sykes eşlik edecek. Albümün ilk 45'liği "Let's Get Rocked"

Annihilator yeni albüm için stüdyoda. 11 parçanın olması beklenen yeni albümde "Alice in Hell" veya "Never Neverland"deki gibi kabuslar, küçük kızlar konu olmayacak. Geçen ay gruptan ayrılan davulcu Ray'in yerine şimdilik sabit bir eleman bulunamadı; ama Boston'lu bir dostları kayıtlarda yardımcı oluyor.

Alman punk grubu Die Toten Hosen, artık evrensel olma kararı almış olmalı ki, yeni albümünü tüm dünyada yayınladı. "Learning English Lesson One" adını taşıyan albüm yok satıyor.

Obituary yeni albümü "The End Complete"i martta çıkartıyor. Scott şeyetti. I'm In Pain, Back To One, Dead silence, Sicknesss, Corrosleve, Killing Time, The End...., In The End ol life ve rotting Ways. James Murphy'nin yerine gruba ikinci kez katılan Allen West çaldı kitarları.

"TOLGA ALİ'YE 'ETİ ÜZÜMLÜ' DEDİ, ALİ MORİ. - İMZA: ALP TULUNAY"

Okuyucu fon yazıları hala yayınlanıyor.

YIKES!

Varolduğundan beri rock adına hiçbir olumlu gelişmeye imza atamadığı gibi, üstüne üstlük sürekli gaf yaparak tepkileri üzerine çeken, "Biz buna da razıyız" diyenlerin sevgilisi Serdar Öktem, yaptığı boktan Melodi programını renklendirmek amacıyla yıllardır sırt çevirdiği Türk gruplarına kucak açıyor. Arkadaşlarının gruplarına kaset yaptırarak kendini tatmin eden bu zat, önerdiği kalitesiz gruplar nedeniyle diğer toplulukların da şansını kapatmıştı. İşte o Serdar, bir yüzsüzlük yapıp tüm grupların info, demo ve fotolarını Melodi programına bekliyor.

I'VE GOT A LIVE ONE HERE.

I, UM... CAME ABOUT THE AD?

"Müjde müjde size! Possessed'den müjde size! Sıkı durun, death metalin mucitlerinden sayılan Possessed tekrar kuruldu ve "Demo'91" adlı iki parçalık bir demo yaptılar. California'da kaydedilen demodaki parçalar:"The Martyr's Wake" ve "The Seventh Sign".

ERM, I DON'T MEAN TO BE RUDE, BUT I THOUGHT...

Imagine FC tarafından düzenlenen "Bursa 1. Rock Müzik Şarkı Yarışması" 22 Mart Pazar günü saat 13'te (yani bir) Kervansaray Termal Oteli, Yeşim Balo Salonu'nda icra eylenecek. Badluck, Wyvern, Volvox, Guillotine, Stress ve Bohemin katılacağı konserin biletleri 20 kaat. Tabii, 20 kaat verip gitmiyonuz, biletlerin yanında Atilla Dorsay'ın "Rock'n Roll'dan Günümüze" adlı kasetini hedaye olarak alıyonuz.

I JUST IMAGINED YOU'D LOOK MORE LIKE...WELL... ME.

YOU SHOULDN'T GO BELIEVING EVERYTHING YOU SEE IN THOSE SCHLOCKY HORROR FILMS.

I MEAN, DON'T YOU SEE ANYTHING YOU LIKE?

WELL...

STOP THE PRESS!!! Bomba haber! Dergimiz baskıya girmek üzereyken aldığımız haberi iletiyoruz sıkı durun. İsveç'e yerleşme kararı alan Bartu Toptaş, Pentagram'dan ayrılıyor! Dünya basınında ilk kez açıklamaktan dolayı gurur duyduğumuz, ama yeni albüm öncesi zor durumda kalan Pentagram açısından üzüldüğümüz olay sonrası grupta mikrofonu kimin alacağını biz de sizin gibi merak içinde bekliyoruz...

ULP

Napalm Death compilation albüm çıkırttı. Önceden yayınlanmamış türkülerin de bulunduğu şeyin adı "Death By Manipulation". Mass Appeal Madness, Suffer The Children, Harmony Corruption, Walls of Confinement, From The Ashes. Understanding, Stalemate ve .bne kerim parça isimleri...

AAAAAAAA

SINIF ARKADAŞLARIM MAHMUT VE ERDİNÇ, HER DEFASINDA İSİM OLUYOR

ÖZEL RÖPORTAJ

ATHEIST

RÖportaj ve Fotoğraflar:
Zarife ÖZTÜRK

Konuştuğumuz saatte Atheist'in turne minibüsünün merdivenlerinden çıkarken heyecanlı olmadığımı söylesem yalan olur. Bir kere Great Kat ile telefonda konuşmaya kalkmıştım, da dilim yanmıştı. (Manyak karı!) Belli olmaz ki. Ama içeri girer girmez rahatladım, gitar/vokalist Kelly Schaefer, o sırada yeni basçıları olduğunu bilmediğim Daren McFaren ile konuşuyor. Yanlarındaki iki kız (biri Kelly'ninki) kikir kikir gülüyor. Tam kendimi tanıtıyorum ki haber geliyor: "Atheist soundcheck'e..." "Kusura bakmazsın ya?" diyor Kelly; 20 dakika sonra biter. "Estağfurullah." diyorum ve soundcheck mahaline yol alıyorum. Gerçekten de yarım saat sonra, duvarları posterlerle ve Morbid Angel, Entombed gibi grup imzalarıyla dolu sahne arkasında, Kelly ile konuşmaya başlıyoruz.
Zarife: Türkiye'de tanındığınızı hatta ünlü olduğunuzu biliyor muydunuz?
Kelly: Gerçekten mi? Türkiye'ye gelelim o zaman. Cool. Harika. Albümümüz var mı orada?
Z: Yasal albümünüz yok, ama illegalleri var.
K: Öyle mi? Oralara kadar ulaşabiliyorsak harika, çok Türk grup var mı?
Z: Oldukça.
K: Kapaktakiler Türk mü?
Z: Evet.
K: İsimleri ne?
Z: Metalium.
K: Cool! Türkiye nasıl bir yer? Benim için yani, hiç bir fikrim yok. Haritada yer alan bir yer. İyi mi? kötü mü? Nerede olduğunu bile bilmiyorum. Yönetimi ne?
Z: Cumhuriyet. Ortadoğu da
K: Ordu filan çok karışıyor mu?
Z: Eskiden. Şimdi değil. Neyse, yanılmıyorsam kadronuz şöyle, di mi? Sen, gitarda Rand Burkey, davulda Steve Flynn ve basta Tony Choy.
K: Oo, yo hayır. Tony Choy sadece "Unquestionable Presence"da çaldı. Sonra bize daha iyi uyan başçımız Daren McFaren'ı bulduk.
Z: Kuruluşunuzu şöyle kısaca anlatsana.
K: 85'de kuruldu. Steve ve ben Trouble'dan, Slayer'den filan çalıyorduk. Sonra orjinal şeyler yapmaya basladık. 2 buçuk yıl Ravage olarak çalıştıktan sonra ismimizi Atheist'e çevirip "Raging Death"ı yaptık, 2000 tane filan sattı. İçinde Obituary'nin, Executionary hali var. Bu bize plak anlaşmamızı sağladı. NY'dan Mean Machine ile anlaştık sonra. O zamandan beri işler iyiye gidiyor. Geçen yıl ne yazık ki basçımız öldü. Ve öldüğünde tüm sarkılarımız hazırdı. Kayda girmeye hazırlanıyorduk. Eve gidip çalacak birini bulmak zorunda kaldık. Bass bölümleri çok zor. Fakat Tony Choy o sırada acilen o işi yapabilecek en iyi insandı. Daren'ı tanımıyorduk. Fakat Tony daha sonra Pestilence ile çalışmak istediğine karar verdi. Cynic'de de hala çalıyor. Pestilence birkaç ay sonra, turne biter bitmez yeni albüm için stüdyoya girecekler. Sonra onlar da kalıcı bır basçı aramaya koyulacak. Neyse, nerede kalmıştık. İşler iyi gitti. Yeni basçımız çok iyi,mükemmel, inanılmaz çok yetenekli. Jazz'dan cok etkileniyor. Bu da biraz kaymaya başladığımız yön zaten.
Z: "Unquestionable Presence" burada ne zaman cıktı?
K: 3 ay önce.
Z: Peki sen ne düşünüyorsun bu albüm hakkında?
K: "Piece of Time"dan daha zeki, daha olgun bir albüm bir kere. Sonuçta "Piece of Time"a cok benziyor, ama bir adım ileri gitmiş olduk. Sonunda stilimizi ve yolumuzu bulduk. Sıkıcı bir tek bölüm yok albümde. Gerçekten yok ve çok memnunum.
Z: Scott Burns'le çalıştınız değil mi?
K: Evet.
Z: Ona Türkiye'de Tanrı gözüyle bakılıyor da.
K: Evet burda da.
Z: Gerçekten o kadar iyi mi?
K: Süperrr. Bu işte çalışabileceğin en iyi

insan. Yaptığı müzikle cok ilgili. Bizim gibi bir gruba uyan en iyi prodüktör. Nasıl Brutal yapılacağını biliyo. Günde 16-18 saat çalışıyor. Çok çalışıyor. Az paran varsa çalışabileceğin en iyi prodüktör. İşini çok çabuk bitiriyor. Bu çok önemli, çünkü stüdyoya girdiğinde belli bir miktar paran var. Saatte 100 $'a çalışınca bu para hemen bitiyor. Artı çok güzel bir insan. Öyle, "He's killer man." Harika.
Z: Bir röportajda Atlantik'in promosyonundan memnun olmadığınızıbelirtmişsiniz. Bu albümde nasıllardı?
K: Şimdilik bu turnede bayağı iyi. Tabii herzaman daha iyi olabilir. Bir video yapmamız gerektiğini düşünüyorum. İnsanlar bizi live bir grup olarak görmeli. Birçok insan yaptığımızınçoğunun overdub olduğunu sanıyor. Halbuki albümdeki çok şey live kaydedildi. Geçen albümde de öyleydi. Soundumuz böyle. Mesela soundcheck'de dinlediğin parça "Brains"di. O çok karmaşık bir parça. Çaldığımız tüm parçalar zor. Söylemesi de! Biz bunu bir meydan okuma olarak görüyoruz. Hem böylesi çok daha eğlenceli.
Z: Peki satış hakkında birşey söyleyebilecek misin?
K: Sayı yok henüz. Ama ilk iki baskı tükendiğine göre... 20'şer bin basmıştık. Yani albüm çıkar çıkmaz 40 bin sattı.
Z: WOW! (Hebele hübele)
K: Bu turneden sonra Avrupa'da headlining turnemiz var. Suffocation ve herhalde birisi daha. Sonra 16 - 23 Nisan arasında Obituary (Obiçuari) ve Pestilence (Pestılıns) ile festivalimiz olucak. Çok planımız var. 100 bine ulaşmaya çabalıyoruz. Sonra 3. albümde "We'll really kick it in" Pahalı bir video çekip filan herkese koyacağız.
Z: Turneye ne zaman başladınız?
K: Bu ikinci haftası. Toronto, Kanada'da başladı. İyi gidiyor şimdilik. Büyük kalabalık, yüksek enerji. Bugünkü konserden pek emin değiliz ama. Umarım iyi gider. Biraz karışık bir durum. Bu herifler (Cannibal Corpse) çok brutal, biz ise daha müzikaliz. Ama seyirci bizi yine de kabul ediyor.
Z: Aklıma gelmişken Atheist ismi nereden geldi? Ateist misiniz?
K: Yok, yani sadece bir yere kadar ateistiz. Tanrıya inanmıyorum, İncil'e de inanmıyorum. Kendime inanıyorum ve ateist olmaya sadece bu kadar yaklaşıyorum.
Z: Başka birşeye veya "birine" inanıyor musun?
K: Reenkarnasyona inanıyorum. İnançlarım Buddizm'e oldukça yakın sayılır. Ruhsal rehberliğe inanıyorum. Ruhsal şeyler hakkında çok şey yazıyorum zaten. Ama İncil'deki gibi değil. İncil'in verdiği dersler iyi ama hayatımı bunun üzerine kurmaya inanmıyorum. Dinci Hristiyanlara ve onların düşüncelerine kesinlikle katılmıyorum. Şarkı sözlerinde de bu konulara fazla girmemeye çalışıyorum. Fanlara düşüncelerimi empoze etmek istemem. Ama kendi düşüncelerimi keşfe çıkmak çok hoşuma gidiyor. İnsanlar nasıl anlarsa anlasınlar.
Z: Yeni albüm için çalışmaya başladınız mı?
K: Daha zamanımız olmadı. Eve dönünce başlarız. Herhalde yılın sonuna kadar bir albüm çıkartırız. Ocak'ta filan çıkmış olur. Daha yazacak birşeyler düşünmeye bile başlamadım.
Z: Genelde ne tür konularda yazıyorsunuz?
K: Çok konuda yazıyoruz. Bu albümdeki bir şarkı uzayda hayat hakkında. Aileler ve çocukları ve müzikle ilgili. Çocuklarının bu müziği nasıl sevebildiğini anlayamıyor aileler filan. Sonra "Retribution" var. Bu hayatında yaptıklarının seni diğer hayatında etkilemesiyle ilgili. Belki birçok kişi anlamayacak ama cool olacağını düşündüm. Ve konuları geniş yelpazede tutmaya devam etmeye çalışacağım.
Z: Türkiye'de bu müzikle pek para kazanılmıyor. Burada kazanılıyor mu?
K: Ah tabii. Bu turnede pek para kazanamıyoruz. Ama deniz aşırı yerlerde daha çok kazanıyoruz. Bu davulcumuz Steve.
Z: Hi!
S: Hello
K: Tabii çok para kazanmak da

mümkün. Mesela Cannibal'ın durumu iyi, biz çok harcıyoruz.
Z: Burada uzun saçınız veya müziğiniz için tepki alıyor musunuz?
K: Bu müziği çalmak, saçları uzatmak, sarartmak normal. Her şehirde bir metal scene'i var. Her istediğimizi yapabiliyoruz. Arada bir küçük kasabalardan dinciler çıkmıyor değil, ama büyük şehirler manyak gibi.
Z: Yaş ortalamanız ne?
K: Hepimiz 23'üz. Rand 24. 17 yaşından beri çalışıyoruz.
Z: Kendinizi death metal olarak mı adlandırıyorsunuz?
K: Hayır, Brain Metal diyoruz. Hani adamı düşündürdüğü için. Herkes bizi sınıflandırmaya çalışıyordu. Death mi? Jazz mı? Yeni albümümüz "Piece Of Time"dan çok daha teknik de. Neyse, insanlar yavaş yavaş brain metal tanımına alışıyor. Death olarak sınıflandırılmaktan bıkmıştık. Death elementlerini taşıyor yine. Hızlı, brutal ama yine de değişik. Brain metal yani.
Z: Thrash öldü mü?
K: Thrash ölüyo, ama death ve her çeşit extreme müzik çok tutuluyor.
Z: Peki aynı şey bir iki yıl sonra death'in başına gelecek mi?
K: İlk dalgadan çıkan thrash gruplarına bakarsan şu anda dünyanın en büyük grubu olan Metallica'yı görürsün mesela. Onlar thrash öncüleriydi. İyi olanlar kalacak, kötüler yokolacak. Taklit etmemek gerekiyor. Yeni şeyler yapacaksın. Her albümde gelişmeye çalışırsan piyasada tutunursun.
Z: Avrupa'da mı yoksa Amerika'da mı daha fazla fanınız var?
K: 1. albümde Avrupa'da daha fazla sattı, şimdi ise Amerika'da daha fazla satıyor. Bu Avrupa'ya, turneye gidince değişebilir. Orada daha fazla die-hard fan var. İsveç'teki konsere gelen fanlar üzerlerine tükürmemizi ve böyle garip "shit"ler yapmamızı istediler. Bayağı garipti.
Z: Yaptınız mı peki?
K: Yoo! İsteyebilecekleri herşeyi istediler. 45 dakika boyunca imza dağıttık filan. "Harika, süper," diye düşünüyorduk. Sonra buraya döndük. Hiçbirşey yok! Burası o kadar "cool" değil. Konserlere gelip albümümüzü alıyorlar, ama imza istemeye fazla meraklı değiller. Cannibal'a da öyle oluyor. Avrupa turnesini iple çekiyoruz. İlk defa gidicez. Sadece İsveç'e gitmiştik. Şimdi İtalya, Fransa, her yere gideceğiz.
Z: Türkiye?
K: İnşallah. İyi olurdu. Benim hoşuma giderdi. Hell.
Z: (O kadar da kötü değil canım) Çok iyi olurdu.
Z: Hmm. Peki ne gibi amaçlarınız var. Yani 5-10 yıl sonra neler başarmış olmak istiyorsunuz?
K: Müzikal doyumluluk isterdim sanırım. Hayatımın sonuna kadar müzik çalabileceğim hayranlarım olsun isterim. Deneyerek ölücem. 5 yıl sonra yine bunu deniyor olacağım. Başarılı olmak isteriz. İnşallah insanları da memnun eder yaptığımız ve kariyer oluştururuz.
Steve: Bir de Türkçe öğrenmek.
K: No shit? Ha ha ha.
Z: Amaçlarınızdan biri mi? Ho ho.
S: Dergiyi okuyabilmek için. Ben okuyabiliyorum. Hayır okuyamıyorum.
K: Bakıyım. Zor iş yav. Orada herkes İngilizce öğreniyor mu?
S: Bu kim? Türk mü? İsimleri ne? Sedıse dırg... ("Sadece Dergi"yi okumaya çabalıyor.)
Z: Ay ho ho! O slogan. (Şimdi Kelly de okumaya çabalıyor) Ha ha! Grubun adı Metalium. Kapakta yazmıyor.
Z: Müzikle uğraşmadığınızda neler yaparsınız bakalım?
K: Çalışma yaparım, gitar çalarım. Ayrıca çalışıyoruz. Hepimizin işi var.
Z: Ne gibi?
S: Ben bir tıbbi araştırma yerinde çalışıyorum. Ofis işleri yapıyorum. "Cool" çünkü saçıma karışmıyorlar.
K: Rand restoran'da çalışıyor. Ben ve basçı çalışmıyor.
S: Sen ne yapıyorsun?
Z: Ben mi? Okula, işe gidiyorum. Sinemaya gidiyorum, müzik dinliyorum.
S: Biz de!
Z: Peki ne okuyorsunuz?
S: Ben genel müzik ve jazz okuyorum. Daren jazz teorisi okuyor. Yeni şeyleri dinlediğinde bayağı bir fark göreceksin o yüzden.
Z: Peki ne tür müzik dinliyorsunuz?
S + K: Ohooo. Çok şey. Herşey. Herhalde Rush hepimizin ortak favori grubu. Eski Metallica, Slayer filan da dinliyoruz; metalle alakası olmayan şeyler de... İyi çalınan şeyler dinliyoruz.
S: İyi çalınan herşey.
K: İyi müzisyenler.
Z: (Avrupa'ya giden gruplarımızın karşılaştığı sorunları kısaca özetledikten sonra) Türk gruplara ne tavsiye edebilirsiniz?
K: Amerika'lı bir kadın ile evlensinler. Çok ciddiyim.
S: Çalışmaya devam etsinler. Yeterince orjinal ve iyilerse ortaya çıkarlar. Shit, Sepultura taa Brezilya'dan çıktı. Demo gönderecekler. Biz de böyle yaptık. Başka yolu yok...
Başka sorum kalmadı. Gençleri fotoğraf çekmeye götürüyorum. Bassçıları duş alıyormuş, onu çekemiyorum. Adres değiş tokuşu yapıyoruz. Teşekkür edişiyoruz. Steve "İşin yoksa bize takıl," diyor. İşim yok, ama kuzenim, dayım ve yengem var. Hüngürt... Neyse, biliniz ki bu herifler "baba" heriflerdir. Tekrarlayın: Baba Atheist, Baba Atheist, Baba Atheist. İnanmıyorsanız, alın albümlerini ve görün. Baba Atheist, en büyük, en baba, vs...

MÖTLEY CRÜE

Çağlan TEKİL

10 YILLIK BİR EFSANE!

Bundan yaklaşık 10 yıl önce, insanlar vahşetin yeni bir boyutuyla tanıştı: MÖTLEY CRÜE. İlk bakışta sadece reklam amacıyla yırtılmış kotlar, paralanmış vücutlar, özenle taranmış saçlarıyla magazin basınının hizmetine sunulmuş bir grup imajı yaratsa da, Mötley Crüe'nun Amerikan gençliği üzerindeki etkisi gözardı edilemez. Bunun kısa bir süre sonra farkeden Amerikan hükümeti de, bu grubu kollamaktan kaçınmıyor. Grubun ilk zamanlardaki aggressiv tutumu, yerini mutlu bir gençliği (!) daha da mutlu etmeye dönüştü.

1980 yılında London isimli bir grupta çalışan Nikki Sixx, kısa bir süre bu gruptan bıkarak, yeni arayışlar içine girdi. Suite 19' un davulcusu Tommy Lee'yle tanıştıktan sonra ise bir grup kurma fikrini kafasına koydu. Recycler isimli bir derginin bir köşesine verdikleri ilan sonucu ise bugünkü gitaristleri Mick Mars ile tanıştılar. Starwood gece klübünde çaldıkları icra parçalarla sarhoşlara meze olan grup (!), Tommy Lee'nin lise arkadaşı vokalist Vince Neil'i de saflarına katarak, Rock Candy adıyla bu klüpteki çalışmalarını bir süre daha sürdürdü. Grubun dağılmasıyla Mötley Crüe efsanesi başlamış oldu. İlk parçaları "Live Wire"ın geçmişi, grubun isminden de eskiye dayanır. Grup, Mick'in bir arkadaşını kendine menajer tayin ederek, Hollywood'da bir apartman dairesine taşınır. Amaç, Hollywood'un zengin içerikli partilerinde canlı müzik yapıp para kazanmaktır. Kısa bir süre sonra sex ve uyuşturucu partilerinin aranılır ismi olur Mötley Crüe. O tarihten itibaren sex ve uyuşturucu grubun ismiyle birlikte anılmaya başlanır.

Az zamanda çok işler başararak gelinen bu noktanın başlangıcı ise resmi olarak 1981 yılına dayanır. Grubun partilerde, konuklarla birlikte alemlere katılması ve işin ilginci müziğinin de beğeni toplaması yörenin ufak çaplı birkaç plak şirketinin dikkatini çeker. Kısa bir süre grubun ilk 45'liği "Toast of the Town", Leathur etiketiyle piyasaya çıkar. Single başarılı bir satış grafiği çizmemesine rağmen, plak şirketi anlaşma gereğini yerine getirerek grubu Hit City West stüdyolarına sokarak ilk albümleri "Too Fast For Love"ı çıkarmalarını sağlar. Şirketin iflasın eşiğine gelmesiyle, grubun geleceğinin parlak olacağını hisseden Elektra şirketi anlaşmayı satın alır. Şirket grubun ilk albümünü büyük promosyon kampanyalarıyla tekrar yayınlar. Ağustos 1982'de yayınlanan albümün ardından Kiss'in "Creatures of the night" turnesine destek veren Mötley Crüe, turun Fransa durağında kaldıkları otelde çıkardığı rezaletlerle şimşekleri üzerine çeker. Grubun ikinci albümü "Shout at the Devil", 1983 yılında çıkar. Grubun satanizm felsefesini yoğun olarak hissettiği bu albüm, muhafazakar kesimlerin taşlı sopalı saldırılarına yol açar. Heavy metalin her türlü gelişimini engellemek ve mini mini yavruları bu illetten kurtarmak amacıyla Amerikalı anne-babalar tarafından kurulan PMRC, grup aleyhine yaptığı propagandalarla, bir anlamda grubu cazip hale getirir. Artık Mötley Crüe dinlemek bir ayrıcalıktır, çılgınlıktır Yasaklamalar sürmektedir, azgın gençler yıllardır içlerinde biriktirdikleri nefreti Mötley Crüe konserlerine taşıyorlardır. Müzik eleştirmenleri tarafından Sex Pistols'ın zamansız terkettiği kitleyi tekrar kazanmaya çalışan bir grup olarak nitelenmeleri, bu çılgınlığınönüne geçilmesi için ailelerin harekete geçmesini sağlar.

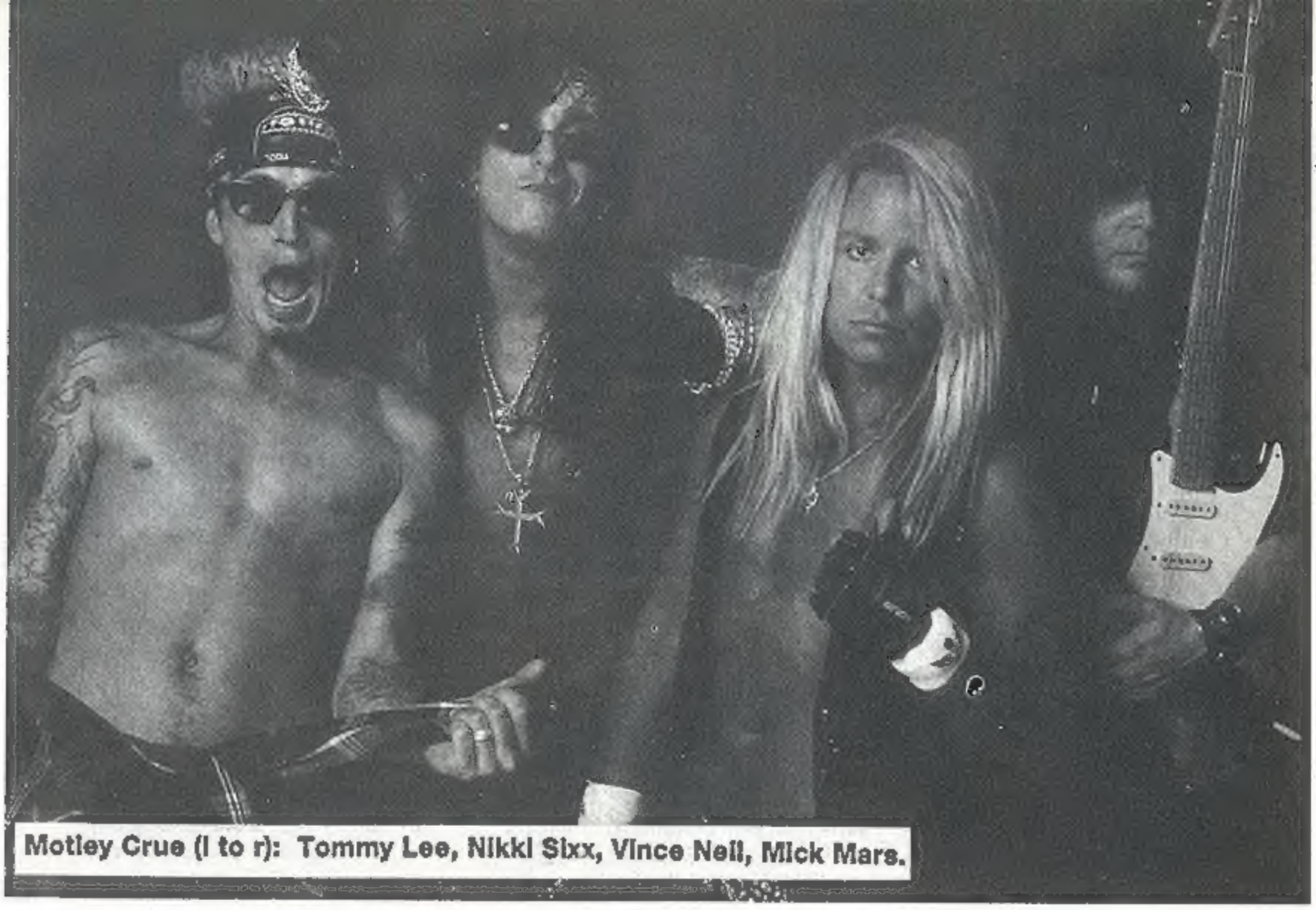

Motley Crue (l to r): Tommy Lee, Nikki Sixx, Vince Neil, Mick Mars.

Mötley Crüe, kamuoyunu meşgul ederken ardarda iki 45'lik yayınlayarak listeleri de boşlamadığını gösterir. İlk 45'lik "Looks that Kill", Elektra'nın yüzünü güldürebilecek derecede bir satış kaydeder. 45'liklerden ikincisi "Too young fall in Love" ise, gençlerin dilinde marş olur.

Paraya ve üne alışanlar kısa bir süre eski kişiliklerini unuturlar. Mötley elemanları yılların acısını yollardan çıkarmaya kararlıydılar. Grup elemanlarının aşırı hız merakı manşetlere kadar çıkarken, Vince Neil, grubun diğer elemanlarından kan farkıyla öne çıktı. 8 Aralık 1984 günü '72 model Ford Panterasıyla giderken arabanın kontrolünü yitiren Vince, Hanoi Rocks grubunun davulcusu Nicholas Dingley'in ölümüne neden oldu. Kamuoyunda lanetlenen grup, Vince'in 30 gün hapis yatmasıyla kendini toparlama kararı aldı. Yoğun uyuşturucu bağımlılıklarıbaşlarına iş açmaya başlamıştı. Uyuşturucuyu bıraktıklarını açıklayarak, kaybettikleri prestiji tekrar kazanma uğraşına girerler.

Kimse bana bu herifin bir rock grubunda çaldığını söylememişti...

1985 yılında grubun diğer bir efsanevi albümü "Theatre of Pain" çıkar. Grubun tüm sallantılara ve rezaletlere karşın inatla ayakta kalması, üstüneüstlük iyi müzik yapması yavaş yavaş takdir edilmeye başlanır. Albümden çıkan "Smokin' In the Boys" ve "Home Sweet Home" adlı iki 45'lik listeleri altüst eder. Albüm Amerika'da "Yılın En İyi Rock Albümü" seçilir.

22 Aralık 1987. Uyuşturucuyu bıraktıklarını açıkladıklarında kimse buna inanmamıştı. İnanmamakta haklıymışlar. Nikki Sixx, kaldığı Hollywood Franklin Plaza Hotel'de aşırı dozda eroin enjekte edince, yoğun bakıma alınır. Nikki'nin basında yüzü ve vücudu yıpranmış şekilde resimleri çıkar.

İnsanlara daha şirin gözükmek amacıyla prodüktör Bob Rock yönetiminde kaydetlikleri 1987 albümü "Girls, Girls, Girls" listeleri altüst eder. Ancak grubun şiddet yanlısı fanları, grubu ve müziğini protesto ederler. Buna karşın skandallar grubu Mötley

Crüe, say sız platin plakla ödüllendiril r. Ve turne başlar.
Reagan televizyonda gençlere uyuşturucudan uzak durmalarını öğütlüyor. Ama nafile. En sonunda Motley Crue devreye girer ve uyuşturucuyu tamamen bıraktıklarını, Nicki'nin başından geçenlerin onlara ders olduğundan bahseder. TV stasyonuna telefonlar yağar. Binlerce genç, Vince'in sözlerinin kendileri için emir sayıldığından bahsederek, tedavi olmak için kuyruklar oluştururlar. Bir rock grubu, ülke başkanından daha etkili bir konuşma geldiyse mutlaka başarılı sayılmalıdır Öyle sayılıyor, ve anti-uyuşturucu konserlerine gönüllü olarak katılıyor Motley Crüe. Bu arada Amerikan Hükümeti de yaptıklarını unutmuyor ve gruba turnesinde kullanması için bir davul hediye ediyor Sıradan bir davul değil tabii ki bu. NASA tarafından inşa edilen davul, yerden özel bir mekanizmayla yukarı çıkarılıyor ve belirli bir tempoyla dönmeye başlıyor. Dönme işlem sırasında Tommy, hiçbir açıdan metronomunu kaybetmiyor ve ortaya mükemmel bir show çıkıyor
Yaklaşık 2 yıl öncesinin Grammy törenini hatırlıyorum Bir ödülü vermek üzere Motley Crüe sahneye çağrılmıştı.Neydi o öyle, 4 tane baştan aşağı deri giyinmiş insan azmanı Mikrofon Tommy'nin beline geliyor. O sahneye çıkışları ve konuşmaları beni çok etkilemiştir, burada belirtmeden geçemedim Müzikal yumuşamaları tepkilere yol açınca, 89 albümleri "Dr Feelgood"da sertleşme adımları atan grup, ideal soundunu bulmuş görünüyor. Grubun tek 1 numaraya çıkan albümü oldu bu Ayrıca iki tane platin plak kazandı.
Albüm öncesi çıkartılan söylentiler de ilginçti. Güya Nikki Sixx daha yapılı ve uzun boyluydu. Söylentiler hala açıklığa kavuşturulmadı ama gruba büyük reklam sağladığı kesin.
Grup geçtiğimiz yılı içinde "Decade Of Decadence" adını taşıyan albümünü çıkardı. Grubun 10 yıllık müzikal yaşamındaki başarılı parçaların yanısıra, 3 tane de yeni şarkı bulunuyor. Bunlardan biri Sex Pistols'in "Anarchy in the UK"sı. Bence çok başarılı bir cover version. Amerika'da artık safkan heavy metal gruplarının, yerlerini glam topluluklarına bıraktığı düşünülürse, Motley Crüe, çölde açmış bir çiçek gibi. Artık kaktüs mü, haşhaş mı, yoksa menekşe mi olduğuna siz karar verin...

VE İLK SALDIRI BAŞLIYOR
SİZİN İÇİN DERLEDİĞİMİZ 20 PARÇAYLA BULUTLARIN ÜZERİNE YÜKSELMEYE HAZIR MISINIZ?
Thrash Attack Vol.1(46) 15 000 TL.
Thrash Attack Vol 2 (46) 15 000 TL
Thrash Attack Top 20(90)25 000 TL.

VOL 1

Chemical Invasion
/ TANKARD
Destructive Solution
/ EXUMER
Mistress of Pain
/ DEATH ANGEL
On the Road
/ VENDETTA
In Union we stand
/ OVERKILL
All for you
/ MOTÖRHEAD
Bestial Invasion
/ DESTRUCTION
Love us or hate us
/ KREATOR
Tornado of Souls
/ MEGADETH
Infected Voice
/ SEPULTURA

VOL 2

Armed and Dangerous
/ ANTHRAX
Metal Shock
/ FLOTSAM AND JETSAM
Stronger than Hate
/ SEPULTURA
Metal Church
/ METAL CHURCH
Motorbreath
/ METALLICA
Anti Christ
/ SLAYER
Do or Die
/ TESTAMENT
Strike of the beast
/ EXODUS
Creeping Death
/ METALLICA
Angel of Death
/ SLAYER

PK:27
81082
GÖZTEPE,ISTANBUL

DOOM METAL

Zarife ÖZTÜRK

Son zamanlarda pek moda, grupların "Biz müziğimizi belli bir kategoriye sokamıyoruz. Biz de bir isim türettik. Türümüz bu; bu böyle bilinsin," demesi. Yok beyin metalmış, yok burun metalmış, yok daha ne er! Ohoo, insan bunların hepsinin ne olduğunu anlamaya kalksa kafayı yer. Neyse uzun lafın kısası doom metal diye bir tür ne zamandır gözümüze çarpıyordu. "Bu da nereden çıktı ya," diyeceğimize şöyle bir inceledik ve diğerleri gibi "kek" bir tür olmadığını düşündük, hatta Cathedral, Penance, Sorrow ve bir sürü grubun, kötü son anlamına gelen bu türde iyi bir başlangıç yaptığını gördük. Eh, bir göz gezdirmeye değer; bakalım neyin nesiymiş bu doom, neyin fesiymiş.

Daha ışın başında Black Sabbath'ın fesi çıkbaları tabii biraz mor ediyor "Doom da ne?" diyen beni. Neyse renk vermiyorum ve devam ediyorum işte. "Açıkçası gurur duyuyorum şimdiki grupların bizden etkilenmelerine ve bunu açıkça söylemelerine. Aynı zamanda çok da şaşırıyorum," diyor Tonni Iommi. Şaşırmakta haklı tabii ki. 22 yaşındayken grubunla zamanının müzik piyasasını şoka sokan bir albüm yapıyorsun. Ve tam 22 yıl sonra yine moda oluyorsun. Yaş ortalaması yaklaşık 22 olan birsürü grup da senin o 22 yıl önce çıkan albümün için "Ondan etkilendik. 'Baba' albümdü," diyor. Iommi kanatlansa yeridir... Fazla abartmayayım.

Zaten biraz daha bakınınca doom metal'in bugüne kadar sadece Kara Sabahattin de başlayıp bitmediğini farkediyoruz. Meğerse herzaman olmuşmuş, kötü zaman müştucuları; ancak yeraltından pek çıkmadıkları için çoğuyla tanışamamışız çoğumuz.

Tabii hepiniz okumuş, bilgili gençlersiniz. Eminim ki 70 sonlarında Sabo'nun bayrağını İngiltere'de taşıyan cadılar Angelwitch, Witchfynde ve Witchfinder General'ı tanıyorsunuzdur. Ne de olsa "insanüstü" ve "bilinmeyen"in yağmuru bol adada yayılmasında büyük katkıları oldu. Ne yazık ki ben tanımıyorum bu cadıları. Benim gibi cahiller gözlerinin yanısıra beyinlerini de açsınlar. Belki onlar da benim gibi telepatiyle bu cadılar hakkında bilgi edinirler. Traşı kesiyorum. En gara, soundlu cadı grubu 1980 de grupla aynı adı taşıyan demolarını çıkaran Ange Witch. Ürkünç soundlu Witchfynde da aynı yıda "Give Em Hell" adlı debutunu çıkardı. 3 grup ise Sabbath'ı iyi taklit edebilmesi sayesinde ayakta kalabildi. Bir de 2. albümlerinin kapağındaki (tahminimce yarı çıplak) mankenin becerileri sayesinde.

Sonra efem İngiltere'den Avrupa'ya sıçrar bu doom hastalığı. Danimarka'lı Mercyful Fate belki doomcuları etkileyen gruplardan biri sayılabilir. Ama asıl doom'u daha çok etkileyen İsveç'li Candlemass, 80'lerde çıkardıkları debut LP "Epicus Doomicus Metallicus" sayesinde doom'u Avrupa'ya yaydı. Hatta onlardan etkilenen birçok grup bile türedi. Tabii gençler çalışadursun, Amerika'daki mes ektaşları da boş durmadı. Mesela Washington DC'li grup Pentagram vardı. Bu doomcular 70 ortalarında single çıkarıp durdular. 80 başlarında Casablanca Records'dan albümlerinin çıkacağını sanıyor ve yanılıyorlardı. ne yazık ki! California'lı doomcu Saint Vitus, SST plak şirketi ile anlaştığı ye onları daha şanslı sanma gafletinde bulunabilirsiniz. Ne yazık ki seyirci tutmadı Saint Vitus'u. SST'den Dave Henderson "Beleş versek bile kimse almıyordu," diye hatırlatıyor. Eee tabii, o zaman, Slayer ve Metallica zamanıydı. Doom'un modası geçmişti. "Sokağa her çıkışımda/ İnsanlar bana gösterererek güler/ Saçlarımın uzunluğu hakkında/ Bir de giysilerimin ne kadar demode olduğunu konuşurlar" diye içli içli ağlıyor Vitus bir şarkılarında. Yine de 86'da "Born Too Late" adlı albümleri daha sonra da 12 inch'lik "Thirsty And Miserable"ları çıkıyor Vitus'dan başka, en az onlar kadar underground başlayan Trouble var. Doomcuların çoğunun tersine Trouble'ın debutu "Psalm 9"da Hıristiyan tonlar, temalar filan göze çarpıyordu. Neyse Rick Rubin onları keşfetti ve Def American ile anlaşmalarını sağladı. Yine de yeraltından pek çıkmış sayılmazlar.

Ama işte durup dururken Doom tekrar "in" oldu. Bu thrash veya death patlaması gibi değildi de yavaş yavaş beliriverdi işte. Meselâ geçen ay tanıttığımız Cathedral bu yeni akım doomculardan. "Birçok kişiyi şaşırtıyor bu müzik," diye açıklamaya başlıyor Cathedral'dan Lee Dorian. "Sebebi insanların death dinlemekten, kendilerine gerçekten meydan okuyan bir müziği dinlemeye fırsat bulamamaları. Doom'un kuralları yok ve kesinlikle sınır tanımıyor." Onlar yeni çıkan debutları "Forest Of Equilibrium"un satışı ölçe dursunlar Texas'lı underground grup Solitude Aeturnes, gotik, birsık, doomsal olmaya başladı bile. Bunun yanısıra yine Amerikalı grup, The Obsessed, ikinci albumleri "Lunar Womb" ile doom'u hard-rock köşesinden çekiştiriyor. Daha da başka bir yerde, Sorrow grubu Roadrunner'dan "Forgotten Sunrise" debut mini-LP'sini çıkardı. Tabii Lee Dorian'ın kendi şirketi Rise Above'dan çıkarmayı düşündüğü Revelation ve Penance'ın albülerini de unutmamak gerek.

Eh işte! Kötü sonu anlatan gruplar iyi bir başlangıç yaptılar. Belki dünyayı kasıp kavuracak yeni müzik bu olacak, ya da belki adının çağrıştırdığı gibi sonsuza kadar yeraltında kalacak doom. Siz yine de kelime anlamına bakıp, önyargıya kapılmayın. Death ne de olsa hala yaşıyor.

SUCKER

ALBÜMLER

MASTER-On the 7th Day God Created...Master ★★★★

Chicago'lu çılgın Paul Speckmann, Master'ın self-title[illegible]ün isminden de belli. Bu albümün değerine [illegible] müzikler çok iyi duyulamıyor çü[illegible]

KERİM TUNÇAY

[illegible] ★★★★

[illegible]'a oranla grup bu albümde provokasyondan çok, müz[illegible] var. Orjinal ataklar ise dikkat çekici

KERİM TUNÇAY

NIRVANA- Nevermind (DGC/MMY) ★★★★★

[illegible] olmaya aday. Slayer ve Sepultura'nın barıka çocuğu Andy Wallace, mixerin başında bu kez. Albümü almanız için yeterli bir sebep değil mi?

ÇAĞLAN TEKİL

AYLIK MENU

[illegible]

HAYSİYET DİVANI

[illegible]

DARK PHASE
'End Of Lunacy'

Artık kabul etmeliyiz ki, Ankara bu işi beceriyor. Hazy Hill ve Dark Phase ciddi ciddi dışarıya açılıyor galiba. Henüz ilk demosunu dinlemeye doyamadığımız Dark Phase, ikinci demosuyla karşımızda. İlkine oranla daha profesyonelce bir çalışma sözkonusu. Parçaların düzenlemeleri mükemmel olmasına rağmen, "Birşey eksik" lafı beyninizi kemiriyor. Ama ne?

Demoda 4 parça yeralıyor. Prodüktör hanesinde Hazy Hill'den Ufuk Önen'in adını görüyoruz. Belki bu nedenle iki grup birbirine bu kadar benziyordur. Kaset, "End of Lunacy" adını taşıyan kısa bir introyla açılıyor. Ardından gelen "No More Tears", Dark Phase marşı olarak kabul edilebilir. Konserlerde rahatça söyleyebilmeniz için bu parçayı dikkatle dinlemenizde yarar var. "The Must Beyond The Lies" enerji dolu. Hatta demonun en başarılı çalışması sayılabilir. "I Hate You"nun sözlerine dikkat. Son parça "Search For Happiness" baba bir parça.

MPC Stüdyosunda kaydedilen bu demoyu alın. Vokaller çok iyi. Bravo Barış, Tolga ve Ufuk. Kapak iyi, bravo Tolga. Sololar daha iyi olabilir, biraz çalış be Zafer. Demo mükemmel, bravo DARK PHASE.

15 bin TL. karşılığı edineceğiniz adres:
Ragıp Tüzün cd. 270 06180 Y. Mahalle/

ZARİFE'nin GÜZEL SESİ

Merabaa! (Böyle telaffuz ettiğim söyleniyo)

Yav hiçbir yerde barınamadım gitti. Çağları beni ilk sayfadan da kovdu anlayacağınız. İzmit'li cıcı okuyucular, tek tük aşk ve destek mektubu ve Kerim'in yazılarının bazılarını beğendiğini söylemesini bahane ederek, büyük yüzsüzlük ve tereddütle tekrar yazıyorum.

Ne anlatayım size kara güllerim? Şimdik geçen sayıda elli kere yazmışlar "Zarife Amerika'da," diye; dolayısıyla bundan haberiniz olsa gerek, eğer kör değilseniz veya Laneth'i ilk defa okumuyorsanız. Dergiyi açar açmaz benim yazımı okumadığınıza göre, Cannibal Ceset ve Gavur röportajları yapıldığım da farketmişsinizdir. Şimdi "Zarife muhtemelen gazetecidir. Atheist ve Cannibal Corpse ne şanslıymış," diye düşünüyorsunuzdur. Haklısınız. Şimdi benim gittiğim yer Michigan eyaleti oluyor. Burası Florida, California, New York kibin metalci mekanlarına pek yakın sayılmaz. Uzun lafın kısası benim orada konser olacağından haberim, umudum yoktu. Amacım sadece ve sadece tatil yapmaktı.

Kı soğuk ve dizlerimi geçen yükseklikteki kar. bir günde, annemle bir müzik dükkanına daldık. Oradaki birkaç ilanda, amatör grupların konser ilanları vard.. "Giderim belki," diyerekten konserlerin yapıldığı Todds a nasıl gidebileceğim. sordum. Uzunca boylu; uzunca saçlı, dev cüsseli satıcı bana gayet sakin bir şekilde "Sen oraya gidemezsin," dedi. Ben de "Haydaa. Why not?" dedim. Orası korkunç bir yermiş gidilmezmiş, o kadarmış. Eyvallah, biz de bir sürü beleş dergi kaptık çıktık.

Dergileri karıştırırken benden bir çığlık yükseldi. Annemin ödü patladı. Konser ilanını gördüm anlayacağınız. Yer mi? Evet, Todds. Annemin suratı görülmeye değerdi. Neyse ki baba kadındır, gitmeme izin verdi. Ama yalnız gitmeyecekmişim. Hayda kim gelir benle death konserine...

O akşam 22 yaşındaki kuzenime nasıl bir yer olduğunu sordu. "Çok bozuldu. Homolar takılıyor" demezmi? Annemin gözleri pörtledi. "Öyleyse korkacak birşey yok," dediysem de ikna olmadı.

Annem sonra da çatlak bir kuzenim olan (Annesi bile onun için orospu çocuğu diyo) Dennis'e sordu. Dennis özellikle Detroit'in en kötü yeri olmasından dert yandı. "Orada arabalara kiremit atıp, adam öldürüyorlar."

Sonra 35 yaşlarındaki koca cüsseli dayıma soruldu. "Konser mi? Ben götürürüm. Ne? Todds mi? Korkunç bir yer orası. Tuvaletleri bile unisex..." Neyse zamanında o da Türkiye'ye gelmiş. Babam onu maça, dansöz seyretmeye falan götürmüş. Dayım da sözünden dönemedi. Tabii onun cüssesindeki yengem homo barı olduğunu duyunca "Banne gelicem," dedi. Bu arada Dennis de gelmeye karar verdi. Annemin, önüne gelen tüm akrabalara sorması sonucu neredeyse ailecek (5 dayım. 2 teyzem, 30 küsür kuzenim, 1 de dedem var) gidecektik. Ucuz yırttım. Röp. için telesekretere bıraktığım numaradan Atheist menajeri beni arad.. Balli ben.

Yeni zenci başlarını "crew"dan sanmam, röp. ortasında menajerin yanındaki Kelly'e "Turk bi 'chick' gelicekti. Sizi ekli," demesi, Dennis'in önce tırstığı Cannibal ile futbol maçını tartışması; biletçi, organizatör ve menajerlerin dayım polis sanması komik olaylardı. Bu kadar işte.

Bu arada geçen aykı ilan ve çirkin resmim haberim olmadan ve rızam dışı yayınlanmıştır. Favori sayfalarım hala PK 27. Oya Arıkdal'a not. Laneth içinde birbirimize yalan mektuplar yazmak çok moda. Bunun beni kafaya aldığından şüphelenıyorum. Gerçeksen çok sağol ve lütfen yazmaya devam et! Kafaya alıyorsan ALLAH BELANI VERSİN!!

Köşelerden hediye vermek de moda oldu. Onlardan geri kalacak hali yok. Laneth okuyo musunuz testi uyguluyorum. Bana 1- "Ben zenciyim" diyen Türk sanatçının, 2-3-4- Laneth'de katkıda bulunanlar bölümünde en çok adı çıkan üç kişinin (sırasıyla) ismini yollayan HERKESE Megadeth'in Hangar 18'inin bass + gitar + davul notalarını (tablatür de var) + şarkı sözlerini gönderiyorum.(Bu arada hepsini bilen olmazsa 3 doğru cevap gönderen herkese vs.) Evet, sevgili Laneth'liler. Tam 19 sayfa orijinalinden çekilmiş fotokopiler sayesinde bu parçayı Megadeth kadar iyi çalmak sizin elinizde. Sadece Laneth okuyucusu olmanız yeterli. (Nasıl yazdım ama?) Beklemeyin ve hemen cevapları şu adrese yollayın:

Zarife Öztürk
(En İyi Lanethli)
PK. 27, 81082 Gözlepe/İstanbul

WYVERN

Süreyya İZGİ

Ballı pezevenkim huyum kurusun! 46'lık bi kasetin ilk yüzünün son şarkısına gelene kadar daktilonun başında "nasıl başlasam?" diye homurdanıp durdum. Homurtularımı tatlı tatlı çalan telefon sesi bastırdı. Arayan Ankara'dan Wyvern'in gitaristi Berke'ydi. Tabii bundan size neydi ve ne konuştuğumuzu bilmeniz de gerekmemekteydi. Bilmeniz gereken, siz farkında olmasanız da, ya da olsanız bile bir Wyvern yazısının başlamış olduğuydu. Langadank giriş dedikleri bu oluyor işte. . Wyvern, (eğer öyle birşey varsa, boşuna telaffuz sözlüğünüzü karıştırmayın, bulamazsınız. Vayvörn diye okunur) gitarda Berke Özsoy, vokalde Kenan Akçora, bass'ta Aykut Öz ve davulda Orkun Anyörük'ten oluşan kadrosuyla 1988'de bu işe (overlokçuluğa ya da body hocalığına dil Kenimcim) başlamış. Ankara muhabirimiz Beyza'nın bize yolladığı taxtan öğrendiğimiz kadarıyla Orkun'la Berke'nin daha önce başka bi grubu varmış. (İnsan adını da yazar di mi kız ın?) ODTÜ, Hacettepe. ASM falan derken Wyvern'in ayağı konserlere alışmış. Topluluk üniversite çevrelerinde gayet iyi tanınıyormuş.

Üniversiteyi kazanamayanların isteği gibi bi liste yapmış olmalarına karşın özelle Chaslain, Manowar, eski Overkill, DIO, Iron Maiden, Accept, Judas Priest, Megadeth, Armored Saint, Running Wild, Metal Church, Rush, Red Hot Chili Peppers ile Bach, Çaykovski (Kerim kalk çay yap, canım çekti), Mozart, Strauss ve Sovyet Halk Şarkıları'nda birleşiyor Wyvern elemanlarının zevkleri. (Mutfakta biri mi var???)

Efendim tanışma muhabbetiniz bittiyse biraz da grubun müziğinden sözedelim. Özetle iyi müzik yapıyorlar. Zaten bu işe başlayış amaçları da (yani müziğe Kerim) iyi ama değişik müzik yapmak. Kendilerince verdikleri isim, mistik doğu müziğiyle barok müziğin rock kalıpları pardon alışılmamışya da alışılmışı yıkmaya yönelik rock kalıpları çerçevesinde yorumlanmasıyla ortaya çıkan heavy metal. Müzikten harbiden dedikleri gibi. Parça arayla başlıyor, sonra gitar solo geliyor, hoop bakıyorsunuz Bach'ın Macar Dansı'ndan bir alıntı. Vokaller de hep alışılmışın dışında. Grubun vokal stili hem Kenan'ın fikri, hem de değişik olduğu için diğer elemanlarca onaylanmış. Ben şarkıdan çok marşı andıran müzikal yapısıyla Wyvern'ü Türkiye'nin Manowar'ı olarak niteliyorum. Bak yanlış anlayanı oyarım. Manowar'a eşdeğer değil, stil ve liriklerin açısından andıran, benzeyen diyorum. Coşkulu, marşımsı ve bir miktar da oryantal. (Yani doğu ile ilgili doğu müziği gibi demek istiyorum Kerim) Grup, müziğinde farkedilecek kadar büyük bir yer tutan oryantalliği, dinleyiciler arasında oryantallikten hoşlananlar çoğunluktaysa avantaj, değilse dezavantaj olarak niteliyor. Gayet mantıklı di mi Kerim? Ama mesela rock sevmeyip de oryantal sevdiği için Wyvern'le ilgilenenler de mevcutmuş. Grubun üzerine basa basa söylediği, oryantalliğin kesinlikle seyirci çekmek için kullanılmadığı. Wyvern, tamamen İngilizce söylüyor. Türkçe söylememelerinin, İngilizce evrensel olduğunu söyleyenlere katılmaları dışındaki nedeni, müziklerindeki oryantallik yüzünden arabesk yorumlanabileceği endişesi. Çünkü dörtlük şu an Türkçe yapılan rock hariç her türün arabesk kaydığı fikrinde. Gelelim grubun temalarına. Mitoloji, metafizik, tanrı politika Wyvern'in işlediği konular. Zaten grubun adı da kuyruğunda zehirli bir iğne taşıyan ve canı sıkıldığında Kerim'i sokan, ejderha kanatlı kuş diye bir mitolojik mahlukat. (Kerim kaç, hayvanın yine canı sıkılmış!) Politika deyince bazılarının zıkkınlanmış olduğunu görür gibi oluyorum. Belli bir doktrine bağlı değil Wyvern. Ama genel olarak alışılagelmişin karşısındalar. Takılmayın.

Ben Wyvern'ün dört parçasından oluşan demosunu ilk dinleme şansını yakalayanlardanım. Bi gün Çağlan ve Zanfe'yle gittiğimiz bir yerde adı filan hatırımda değil bir hent de Wyvern'ü dinlemiş çıktı ve konuştuk biraz onlar hakkında. Konservatuar mezunu müzik yazarı ve de profesyonel gitarist olan arkadaşımız Wyvern'ün demosunu dinlediğini ve enstrümanların akort etmeyi bilip bilmediklerinden emin olmadığını söyledi. Ben de grubu savunmak hiç bana kalmadığı halde "Onlar bir tek demoya göre değerlendirilmemelisin. Demoda yaptıkları hatalar nispeten farklı ortamlar ve düzeltme imkanı bulamadıkları için öylece kaydetmişler. Hem hataları ni demonun kapağına yazmışlar" demiştim. Bu vukuatı Wyvern'e aynen iletti m. İşte yanıtı: "Farkında olduğumuz ve bunu belirttiğimiz bir hatanın eleştirilmesi yapıcı değil. Ama farkında olmadan yaptığımız hatalara gelebilecek her türlü eleştiriye açığız. Ari , bu kaydı yaparken demo olarak değil, kendi zevkimize diye düşünmüştük. Çünkü başta müziğimizi satmayı düşünmüyorduk. Ama çevremizden aldığımız olumlu eleştiriler zevk olsun diye yaptığımız kaydı demo olarak çıkartmaya kadar gitti. Bu arada belirtmeliyim ki, o demoda kullandığımız stüdyonun ikinci, bizim ise ilk kaydımızdı. Yani iki tarafın da acemiliğine geldi. Gitardaki kısa devre, (volüm ile ton potları arasındaki kabloda) ve yanlış yere takılmış köprü lock'lı akordu tam olarak korumaya ve gitara cızırtısız ve kuvvetli bir ton çekmeye imkan vermedi. En önemlisi de gitar amfimiz yoktu. Ve kayıda dümyanın parasını verdikten sonra düzeltmeye para kalmamıştı..."

Sayfa bitiyor ama benim daha yazmak istediğim bidolu şey var. En iyisi özetlemek. Grup şiddetli onaylamıyor, amatör ruhları yitirmemişler, heavy metalın Türkiye'de iyi bir yere gelmesini istiyorlar. İstanbul'da konser vermek istiyorlar, kaset çıkartacak para bulurlarsa düşünüyorlar ama bu yakınlarda zor diyorlar, sahnede eğlendiriyor ve doğallar, sert ama kibarlar, iyi dans ve ısrar ediyorlar... Dokunmayı Wyvern'üme...

CANNIBAL CORPSE

Zarife ÖZTURK

Atheist ile konuşurken menajerleri yaklaşıp sordu; "Cannibal ile konuşmak ister misiniz?" "Manyak mısınız?" demedim tabii, "Neden olmasın?" dedim. Vokalist ve grup sözcüsü Chris Barnes'ı bekledim ama o t-shirt satıyordu. Kaçamadı. Ben de davulcu Paul Mazurkewitz (umarım böyle yazılıyordur) (sanmam S) ve basçı Alex Webster ile konuştum. Sonra gitaristin tekinin de yanımızda olduğu ortaya çıktı. Ama Cannibal ile tam konser öncesi sahne arkasında konuştum. Resmen curcunaydı. Neyse Paul herşeyi bana en başında anlatmak zorunda kaldı. Efemanlarının adını bile bilmiyordum çünkü. Diğer gitarist Jack Owen ve Bob Russe'ymış bu arada.

Buffalo, New Yorklu grup üç yıl önce kurulmuş 1990'da çıkan "Eaten Back To Life" adlı LP'leriyle bayağı dikkat çekmişler. "İkinci albüm çıkaracak kadar satt en azından. Metal Blade ile 7 albümlük, 7 yıllık kontrat imzaladık. Ama birinci albüm batsaydı biz de batardık." diyo Paul. Ama iyi satmış. Ağustos 1991 de ikinci albüm "Butchered At Birth" çıkmış. "Şimdiden 60 bin satan albümün prodüktörü yine Scott Burns. Parça konularını sorduğumda "Biz death gore grubuyuz. İğrenç şeylere meraklıyız. Mümkün olduğu kadar iğrenç olmalı. Kanlı şeyler... Bu korku filmine gitmek gibi birşey." Alex ile Paul bunları resmen bir ağızdan söylüyor. Gözleri parlıyor, ağızları kulaklarında. Yaptıkları işten bu kadar zevk alan insanlar görmek ne iyi. Ama insanları kötü yönde etkilemediğini düşünüyorlar. "Herkes bunun sadece müzik olduğunu bili Sözleri ciddiye alanlar zaten beyin özürl Paul.

En büyük amaçları saf death metal çalmaya devam etmek ve mümkün olduğu kadar iğrenç olmak. Albüm kapaklarının yasaklanması çok sinirlerini bozmuş, onlar da mümkün olduğu kadar iğrenç yazıp kapağı yasaklayanları sınır edecek. "Bütün sansür bullshit!" diyo Paul. Gelelim yeni albüme. Ne iş? Bi sürü parça yazmışlar. Müzik de sözler de aynı çizgideymiş. "Bazı gruplar değişmek gerektiğine inanıyor. Ama bizim stilimiz bu. Bazılarına sıkıcı gelebilir ama gerçek hayranlar bunu istiyor bence. Biz Cannibal Corpse'uz ve kan hakkında yazarız," diyor.

Beni de Zarife Öztürk'üm ve karnım aç. Neyse kapak için hoş bir fikirleri var. İki kapak yapacaklar. Biri az iğrenç. Az iğrenci, çok iğrenci yasaklamak isteyen mağazalara verecekler işte,anlayın. "'Butchered At Birth' kötü oldu. Beyaz, bok gibi bir kapak. Böylece en azından bir kapağımız olur" diye açıklıyor Paul.

Türk gruplarına ne tavsiye edebileceklerini soruyorum. Orijinal birşey yok. Alex bayaa optimist: "Sınırlar açılsın" diyor. O açşın biz geliyoruz. Kolay sanıyo genç. Pau demo göndersinler, biz öyle yapı onların bağlantısı varmış, demonun dinleneceği kesinmiş ya. "Video filan da gönderdik, şanssızdık." diyorlar.

Ayrıca Polonya, Moskova gibi yerlere konsere gidildiğine göre "neden olmasın?" diye düşünüyorlar. Cevapları da kendileri veriyor: "İyi olurdu, pahalı olurdu." Hakl.

Neyse konser başlıyor, biz de içeri giriyoruz. Önce adını duyulmamış herkesi uyutan bok gibi bir grup, sonra Kanadalı ölümcül Goregüls Atheist ve Cannibal Corpse... Ne diyim baba konserdi. Bu kadar iğrenç şeyler yazmayı seven heriflerin çok samimi ve kafa olması beni çok sevindirdi. Yani ne yalan söyleyeyim.

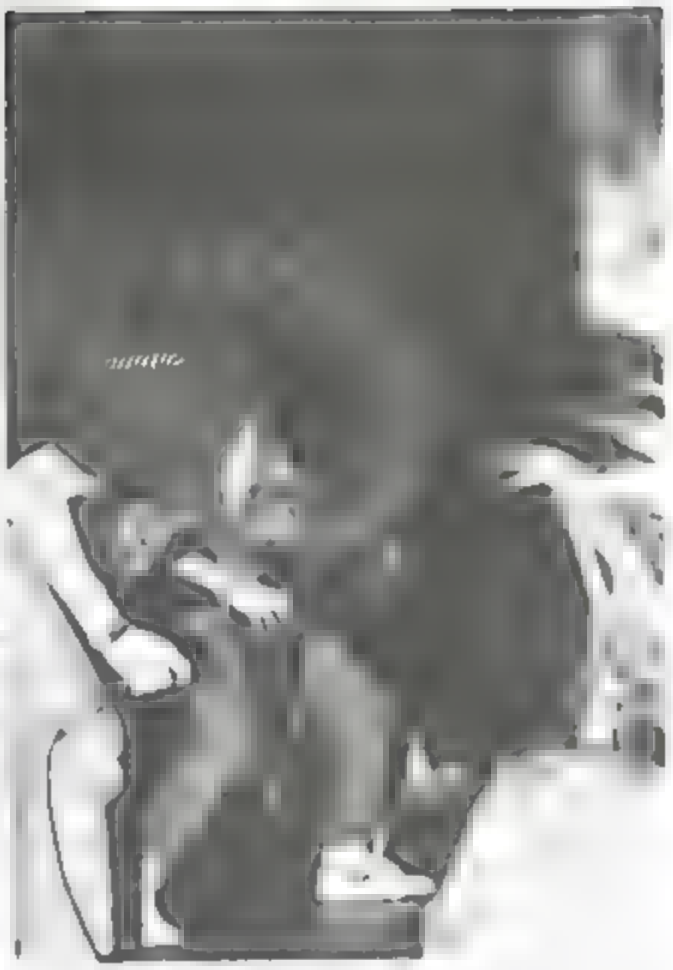

Tanışmadan önce manyak, sapık veya deli olabilecekleri yolunda tereddütlerim yok değildi. Ayrılırken "Görüşürüz" dedik iki gruba da. Acaba..

Bu konsere gitmemi sağlayanlara teşekkür etmek istiyorum: Thank you Uncle-Rick, Aunt Anna, Dennis and Mom.

VOLVOX

Röportaj: Süreyys İZGİ/ Çağlan TEKİL
Fotoğraflar: Süreyya İZGİ Maruz MÜŞKÜL

Soğuk ve karlı bir İstanbul günü Ben, Çağlan ve Maruz, bu kez Acıbadem yollarındayız. Canımız acıbadem çektiğinden değil, Volvox'la söyleşimiz var. Soğuk titretici. Tipi ise, tarafımdan gerekli uyarı yapılmış olmasına karşın Çağlan Bey'in minibüs şöförüne "müsait bi yerde" demesini engelletici boyutlarda. Böyle olunca zaten o tipide onbir dakikadır beklettiğimiz Duygu'yu bir 30 saniye daha bekletiyoruz. Duygu uçümüzü gördüğünde o tipide daha fazla beklemek zorunda kalmadığına sevindiği için gülümsüyor ve olabildiğince hızlı adımlarla üzerimize doğru geliyor. Maruz ve Çağlan'ın "Hadi tanımıyomuş gibi yapalım" önerisini esefle kınadıktan sonra elinde uçumüzün de gözünün dönmesine yolaçan pasta kutusu olan Duygu'ya titreyen ciğerlerimin elverdiği ölçüde çıkan sesimle bir mereba çakıyorum. Çağlan'la Maruz tanımıyormuş ayaklarında yuruyerek bir Kadıköy yapıp geliyorlar. Şöför eğitim pisti gibi bitakım garip sokaklardan geçip, Gül'ün iki arkadaşıyla paylaştığı evine ulaşıyoruz. Kapıyı açan Şebnem "Hoşgeldiniz" değil, "Eyvah terliklerle çıktım, görmesinler" deyip içeri kaçıyor. Neyse malum hoşbeş filan derken sıra nihayet pastayı yemeye... pardon röportaja geliyor. (ananas ve kivilymış..)

"Soru hazırladın mı oolum?" uyarılarıma karşın "Ben soru hazırlamam, emprovize röportaj yaparım" diyen Çağlan'ın -aksilik işte- röportaj öncesinde emprovatörünün bozulması üzerine (pardon kızlar) kot kıbı kaldık bir an. Ama yeri göğü sarsan dehamla bir röportajda sorulabilecek en kötü ilk soruyu sordum Volvox'un prenseslerine: Acaba sürekli Şebnem'in lanse edilmesi, Volvox'un frontwomanıymış gibi davranılması Ebru, Duygu ve Gül'ü rahatsız etmiyor muydu? Hayır. Onlara göre genelde vokal ilgi çektiği için Şebnem hep ön planda. Ama grupta liderlik diye birşey yok. Yine de grubu Şebnem'in kurduğunu ve tüm beste/lirikleri de hazırladığını öğrenince bu konudaki merakım tatmin olmamış, giderilmemiş bir biçimde yüreğimin şurasında kalmaya devam etti. Böylesi abuk bir soruyla başlamamı "Haydaaa" nidalarıyla karşılayan Çağlan, neyse ki grubun kuruluş hikayesini sorarak durumu toparladı. Not aldığımız kağıtta yazmıyor ama sanıyorum 1988 de Şebnem'in kurduğu Volvox, o dönem klavyeci Arzu ile birlikte 5 kışıymış. Şebnem ilk olarak gitar dersi alan Duygu'yla bağlantı kurmuş. Ondan okey alınca klavyeyle ilgilenen Ebru'yu da bas çalmaya ikna etmiş. Gül'ün nasıl katıldığınınıye kimse söylemedi yaaa? Herneyse, o da Megadeth'te çalıyormuş, Volvox'tan teklif alınca boraya gelmiş işte. Bir süre sonra klavyeci Arzu ayrılmış ama yerine de kimse alınmamış. Çünkü grup klavyeci istemiyormuş. Volvox olarak ilk konserlerine 3 Aralık 1988 de Mirage'la birlikte Bursa'da çıkmışlar. Konserde umulmadık bir ilgi gören Volvox, o günlerde en az haftada bir çalışma yapıyormuş. Şimdi ise elemanların ayrı şehirlerde, ayrı okullarda olması, sık sık biraraya gelmelerini engelliyor. Okullar deyince Şebnem ODTÜ İktisat'ta, Duygu Boğaziçi Felsefe'de, Ebru Boğaziçi İngiliz dilinde, Gül ise Marmara Güzel Sanatlar Endustriyel Tasarım'da okuyor. Yurdun ve İstanbul'un muhtelif yörelerine dağılmış olmaları çalışmaları bir miktar aksatıyorsa da, mümkün olan en sık aralıklarla stüdyoya kapanıyor dörtlü. Çünkü Volvox onlar için çok önemli ve grup için yapılan çalışma da herşeyden üstün. Yani büyük gerekçeler dışında (sınav gibi) biri çalışalım dediğinde hayır diyen olmuyor.

Gençler, güzeller... Peki bir grup kurup rock yapmaları nasıl karşılanmış? Önce aileler diyoruz. Ağız birliği etmişcesine dördü de

-hatta konu mankenliğinden s kılmış görünen Maruz da eşlik ediyor onlara- "Ooo canım annemler, babamlar" diyor. Yani bu yanıt ailelerinden sürekli destek aldıklarını ortaya çıkartıyor. Olumsuz tepkiler ise, çok şaşırtıcı ama ençok kızlardan gelmiş. "Çoğu kızlarımız dünyaya at gözüyle bakıyor. Gelişmek, değişmek onlar için sadece biçimsel. Yani kafalarda hiçbir gelişme yok." diyor Şebnem. (Haklı) Erkeklerin daha yapıcı eleştirilerle yaklaştıklarını söylüyorlar. Aslında başta "Bu iş erkek işidir" gerekçesiyle ya da küçümser havalarda tepki gösteren erkekler de olmuş ama Volvox'un başardıklarından sonra bu tavırlar yerini dostluğa, yapıcı eleştirilere bırakmış. Peki, grubun kızlardan oluşması nasıl karşılanmış? Cevap güzel "Kız grubu diye birşey yoktur. Rock grubu vardır. Önemli olan o müziği yapanların cinsiyeti değil, nasıl yaptıklarıdır. Eh bunun üstüne Hıbır-Laneth-Tempo'nun ortaklaşa düzenledikleri Yılın Oscarları'nda En Seksi Kadın kategorisinde Volvox'un dört elemanının ilk beşte olmasını nasıl değerlendirdikleri sorulur yani. Sorduk netekim. Gül, 3. oğlu Zürafa'ya kaptırdığı için moralman yıkıkmış... Yok yok, bu konu için sadece "Halkın takdiri, bizi siz yarattınız, canlarım" demekle yetiniyorlar dersem yalan olur, çünkü Şebnem bir de "Başka seçenek olmadığı için bizim seçilmemiz çok doğal" dedi.

Makyaj ve dekolte konusuna gelelim. Volvox, ilk zamanlar konserlere özellikle makyajsız ve erkek görünümü çıkarmış. Çünkü "kötü müziklerini görünümle kapatıyorlar" türü lafların çıkartılmasını istemiyorlarmış. Hatta sahne arkasında makyaj yüzünden az kavga etmemişler. Ama son zamanlarda Volvox'u makyajlı görüyoruz. Acabağa çok mu hata yapıyorlar da, görünümleriyle mi kapatıyorlar??? Tabii ki hayır! "Bizim için başkalarının ne düşündüğü önemsiz. Kendimizi o gün nasıl hissedersek öyle çıkıyoruz. Makyaj ve dekolte konusunda bir saplantımız yok. Ve bunları kesinlikle hata örtmek için kullanmıyoruz." diyor dört volvo.

Volvox'un İstanbul'da ilk konseri malum Pangaltı İnci'ydi. O konserden haylı memnun ayrılan grup en kötü konser olarak Dünya Öpüşme Günü'nde La Nuit Bar'dakini gösteriyor. Gerek Şebnem'in kısık çıkan sesinden dolayı düşen vokal performansı, gerekse ses tesisatında meydana gelen aksaklıklar yolaçıyor bu değerlendirmeye. Seyirci derseniz, ençok İstanbul seyircisini beğeniyorlarsa da bazen aşırı agressif olduklarından yakınıyor Volvox. "Onlar azınca biz de gaza geliyoruz ama çaldığımız yere zarar gelmesini istemiyoruz. Yani zarar verilmedikçe coşkuya evet." diyorlar. Bu arada bazı hatun seyircilerin saygısız

davranışlarından da şikayetçiler. Dinlediklerini sorduğumuzda "radyo" diye özetliyor baştan beri sımsıcak esprileriyle evi ısıtan Gül. Biraz açarsak Türkiye'den Pentagram ve Asım Can diyorlar. Tam yabancıları soracakken "Dr.Skull" diye atılıyor Duygu. "Helal işte, oleey, yakışır babbaa beaa" gibi kelimelerle Duygu'nun açıkladığı görüşü olumlu bulmanın ötesinde iki de takla atarak destekliyorum. (Ben de-Ç). Gavurlardan ise Rainbow, Guns n'Roses, Malmsteen, Satriani ve Deep Purple'ı seviyorlar. Bu arada "Biz Metallica'yı aştık" gibisinden ukalalık yapanlara "Biz hala aşamadık, Metallica dinliyoruz." diyorlar. Son olarak grubun gelecek planlarını soruyoruz. "Yaptığımız hobi değil. Şu an bizim için bir okul, bir de Volvox var. Birini seçmek zorunda değiliz. Bu işten para kazanmak zorunda olmayı istemiyoruz. Artı, ev kadını olsak bile bu müzik yapmamızı engellemez. Yakın bir gelecekte demo düşünüyoruz. Öyle ki, demosuzluktan birçok teklif almış olmamıza rağmen TV'ye evet diyemiyoruz. Önce bunun üzerine gideceğiz. Belki daha sonra yasal kaset de olabilir." Ya yurtdışı bağlantısı? (Hani sondu lan?) "Bu olaya biraz gerçekçi bakıyoruz. İnsan nerede yaşadığını ve imkanların bilmeli. Karşı tavrımız yok ama en azından şu an yurtdışı için hiçbir düşüncemiz de yok" diyorlar.

Önceden soru hazırlamamanın ezikliğiyle şekilden şekile girerek (Çağlan top şekline girdi) ve daha önemlisi Duygu, Gül, Ebru ve Şebnem'in elleriyle yaptıklarına hiçbirimizi inandıramadıkları pastayı yerken kendi ağızlarımızla yaptığımız röportajı böylece bitirdik. Kızlar tam kurtuldukları hissine kapılmışken Maruz ve ben fotoğrafçı şekline girerek toplam 74 karelik fotoğraf maratonuna davet ettik onları. Tabii ki kırmadılar bizi. Evet beyler, bu yazı bu kadar. Son turlar, hadi bakalım kapatıyoruz artık.

THRASH ve SPEED METAL TARİHİNİN EN İYİ 20 ALBÜMÜ

Kerim TUNÇAY

-2-

Geçen ay incelemeye başladığım yirmi albümlük Thrash/speed tarihinin en baba ılık 10'u işte karşınızda. Yine tekrarlıyorum, bu tamamen subjektif bir listedir. Lütfen, "Neden bu yok, şu var" gibi mektup bombardımanına tutmayınız. Liste benim yaptığım seçimdir.

10- ANTHRAX-Spreading the Disease...1985

New York'lu grup 1984'teki debutları "Fistful of metal"in ardından bence en iyi albümleri olan "Spreading the Disease"i 85'te çıkardılar. O zaman daha genç olan speed/thrash dünyasına da taze bir esinti getirdiler. Bunda Neil Turbin'in yerine giren melodik bir vokale sahip olan Joey Belladona'nın grubu çok iyi uyması ve debuta oranla daha iyi bir performans gösteren Charlie Benante'nin payı büyüktür. "Gung-Ho", "A.I.R", "Madhouse" ve "Armed and Dangerous" şarkılarının bulunduğu albümdeki başarıyı grup daha sonraki albümlerinde yakalayamamıştır.

9- FLOTSAM AND JETSAM-Doomsday for the Deciever ..1986

Metallica, Slayer, Sacred Reich ve diğer birçokları gibi Flotsam and Jetsam da Metal Blade'in patronu Brian Slagel tarafından keşfedildi. Arizonalı grup bu başarılı debut ile herkesi şaşırttı. Ve Amerika'nın en ücra köşelerinde bile thrash yapıldığını gösterdi. O zamanlarki kadroda Metallica'dan tanıdığımız Jason Newsted'ı görüyoruz. Şarkılar genelde uzun ve kompleke. Ama grup yer yer yavaşlayıp size neler aldırıyor. Kolay anlaşılır bir albüm değil, ama birkaç kez dinleyince süper giriş "Hammerhead" "Iron Tears" ve müthiş ballad "Metal Shock"u çok seveceksiniz.

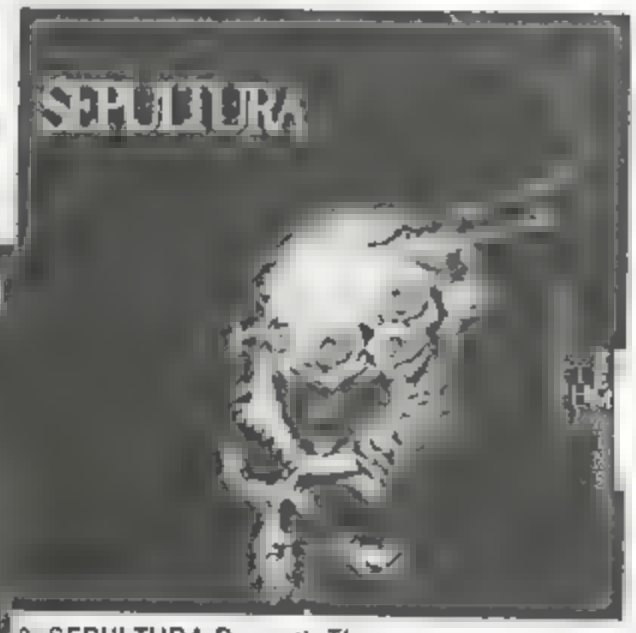

8- SEPULTURA-Beneath The Remains...1989

İşte Sepultura ve Brazilian Thrash'inin patladığı albüm. 1986 sonrası çıkan nadir bulunan baba yapıtlardan. Sadece 9 gecede kaydedilen albümde heriflerin ölümcül enerjisi yüklü. Ben artık bu grubu övmekten sıkıldım. Dört dörtlük bir albüm. Herkese farz.

7- METAL CHURCH-Metal Church...1985

1985'te ufak bir Amerikan firması olan Independent-Label Ground Zero Records etiketiyle Seattle-Washington'lu grubun debut'u piyasaya çıktı. David Wayne'in mükemmel vokalinin yanısıra şarkı sözleriyle Vanderhoof ve Wells de dikkat çekiyor. Açılış parçası "Beyond the Black" ve ardından gelen "Metal Church" parçaları çok etkileyici. Kaset'in ikinci yüzündeki Deep Purple'ın "Highway Star", gayet başarılı bir şekilde icra edilmiş.

6- METALLICA-Kill'em All...1983

'83'de Metallica bir bomba gibi patladı metal dünyasında. İlk önce "Metal up your Ass" adı ile çıkarılmasıkararlaştırılan albüm, sonunda "Kill'em All" adıyla çıktı. Bu

albümde solo g tarda Kirk Hammett'ı görüyoruz. Albüm kaydından kısa bir süre önce gruptan ayr lan Dave Mustaine'in "Four Horsemen", "Jump in the Fire" "Phantom Lord" ve "Metal Militia" gibi parçalarda emeği geçmiş. Baba basçı Cliff Burton' n enstrümantal parças. "Anasthesia-Pulling Teeth" dişi, başı veya kıçı vs. ağrıyanlara iyi gelecektir. Yıllar geçse de bize kendini bıktırmadan dinleten "Seek and Destroy"u bilmeyen zaten yoktur. Albumde sadece şarkı sözleri vasat [illegible] nitelikli albümü

Don't stop for nothing
It's full speed or nothing

5- SLAYER-Show No Mercy...1983

Y.l 1983. Slayer efsanesin n doğuşu Kill em All'un ç kışından bir kaç hafta sonra albüm, Avrupa'da "Aggressive Perfector" adlı bonus-trackle piyasaya çıktı. O zamanların black metal Tanrıları Venom'un tahtına bir numaralı aday oldu Slayer. Müthiş hızlı ritm ve sololarla gitarlarda Jeff Hanneman, Kerry King, davulda Dave Lombardo ve bas/vokalde Tom Araya kısa sürede kit elen etkisi altına aldı. Satanist şarkı sözleri, arka kapaktaki fotoğraflardaki Jeff Hanneman'ın elindeki ters haç tepkilere yol açtı. Tabii birçok kişinin de ilgisini çekti. "Evil Has No Boundaries" "Live by the Sword", "Anti-Christ" ve unutulmaz "Black Magic" bu albümde yer aldı. Albumde prodüksiyon ve basın zayıf olması albüme tapmanızı engelemiyor

4- TESTAMENT-Legacy...1987

Testament ın 87 debütü Legacy, çoğu müzik otoritesinin gözlerini Bay Area'ya dikmesine yol açtı. Gerçekten de Testament Bay Area'dan çıkan ilk baba thrash grubuydu ve daha sonradan çıkacak Death Angel, Forbidden vb. gruplara plak şirketlerinin kapısını açtı. Albüm önce "First Strike is Deadly" adını alacaktı ama sonra "Legacy" adıyla çıktı. İlk parça "Over the Wall" albümün genel havasını yansıtıyor. Albümün bu başarısında en çok payı mükemmel gitarist Alex Scolnicks ve vokalde Chuck Billy sahip. Göze en çok çarpan parçalar arasında eski Legacy adlı grubun demo-trackleri "Raging Waters" "Alone in the Dark", ayrıca "Do or Die" yeralıyor.

3- EXODUS-Bonded By Blood...1985

Üçüncü sırayı bileğinin hakkıyla Exodus hakediyor. Kuraldışı solist Paul Baloff dinlediğim en mükemmel thrash vokalini yapmış. Birbirinden güzel, süper hyper gitar r lerinde Gary Hold ve Rick Hunolt zevkten uçuruyor. Mark Whitetaker'ın produksiyonu [illegible] "And then there were none" "Strike ot the beast", "A Lesson in Violence", "Bonded by Blood" ve "Piranha" ayarındaki şehvet parçaları maalesef daha sonraki Exodus albümlerinde göremedik. İki yıl sonra piyasaya çıkan yeni kapaklı disc te "And there..." ve "A Lesson in Violence" adlı parçaların live kayıtları bonus-track olarak yeralıyor. Mumkünse bu discı bulun.

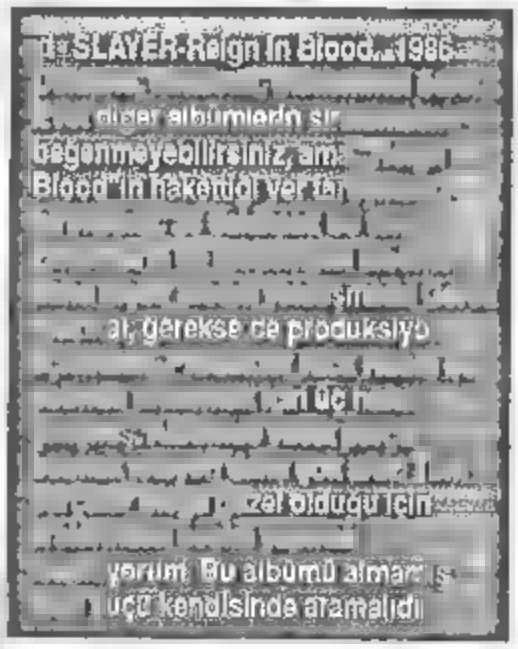

Bu 20 albüm Thrash Speed tarihinde iz bırakmışlardır.20 albümün de Thrashçilerin arşivinde bulunması farzdır.

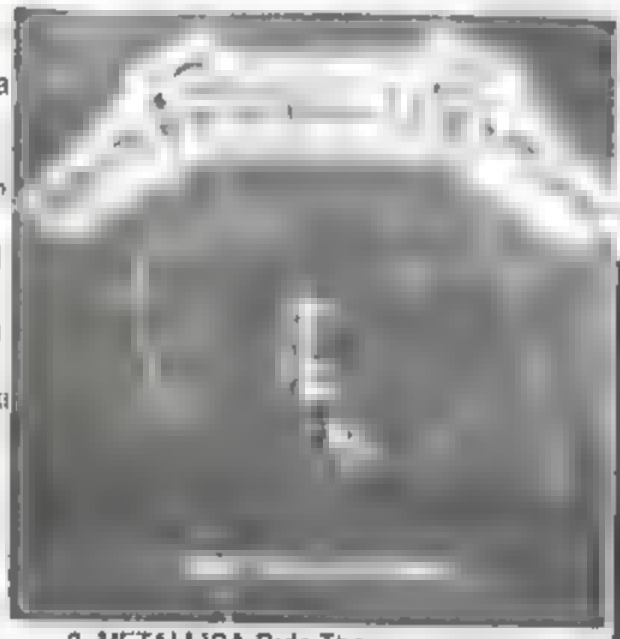

2- METALLICA-Ride The Lightning...1984

Bence James Hetfield & Co.'nın en başarılı albümü. "Ride The Lightning"de grup debutlarına oranla hıza çok önem vermemiş. "Fate To Black" adlı ballad ve herkesin dilindeki *"Take a look to the sky just before you die"* yani "For Whom The Bell Tolls" ve dahiane "Creeping Death" lokomotif parçalar. Cliff Burton ve Kirk Hammett bu albümde song writinglere imza atıyorlar. Zaten hepınızın sahip olduğu bu albüm helalinden gümüş madalyayı hak ediyor.

DOĞUM GÜNÜN KUTLU OLSUN BEYZACIK

Sevgili metaldaş kardeşlerim,
1- Acaba Slayer'ın Live konser video kaseti çıkacak mı? Çıkacaksa bunları da satacak mısınız?
2- P.K.27 artsın
3- Bence Türk grupları kesinlikle yeterli değil. Ufacık bir bi

...biz, bana yazsın.
LÜTFEN 1,2 VE 3. SAYILARIMI

7- Derginin yerini tam olarak tarif eder misiniz? (Ben de Göztepe'de oturuyorum da)
ALTAY ÜLGÜR
Çemenzar Tünek sok.
Oya apt. 15/4 81080
Göztepe/İstanbul
1- Şimdilik böyle bir haber yok.
2- (Çağıan Tekil ve Zarife Öztürk'ün dikkatine). TABI
Bu konuda çok haklısın Altay
...geldiğince Türk topluluklarını tanıt

...umuyorum. Dergi sayfası bu sayıdan itibaren tam 4 sayfa arttı. Kapak renklendi ve fiyat hiç ARTMADI! Bu büyük ilk aşama...

4- Özgür Ertunç'un mektubu çok uzun olduğu için yayınlanmadı. Adresini yayınlıyorum.
5- İlk 3 sayıdan çok kısıtlı bir miktar ...
...olacak. Geniş bilgi yakında...
6- Senin de anlayacağın gibi böyle bir köşe böyle bir dergi için uygun değil herhalde.
7- Biz şu sıralar ancak konserlerde görebilirsin

İyi bir dergi çıkarttığınız için teşekkürler. Yalnız sayfaları saman kağıda basıp, sayfa sayısını arttırma imkanınız var mı? Eğer böyle bir imkanınız varsa daha içerikli bir dergiye sahip oluruz.
1- Sepultura'nın ülkesindekiler dahil kaç albümü yayınlanmıştır?
2- Sabbat hakkında bilgi verebilir misiniz?
3- Sex Murder, Critical Mass, Medussa gruplarının demosu ... mı? Varsa adresini ve fiyatını yazabilir misiniz?
4- Kronik tekrar kuruldu mu? Kadrosu kimlerden oluşmaktadır?
5- Paradise Lost vokali natürel midir yoksa bilgisayar karıştırılmış mıdır?
Evren Yurdakul

Şu an elinde tuttuğ...
"Bestial Devastation (demo)", "Morbid Visions", "Schizophrenia", "Beneath the Remains" ve "Arise"
2- Şu sıralarda Sabbat'tan bir haber yok.
3- Üç grubun da demosu yok!
4- Tekrar kuruldu, ama kadros...

5- İyi bir soru. Bende orjinal plak veya disc olmadığı için %100 emin değilim, ama bence vokal natürel.

Eyi gediyürsünüz, baalım sonü ne olacak? Emme son 4 sayınızı peh tutmadım. Türkü sözleri eskisi gibing deel. Hanıg Sepultura, Slayer, Megadeth? Hıncık istek haberlere geçiyörüg!
1- Testament'i görmek isteriz. Yalnızca bir sayıda görünüp kayboldular. Bu adamlar albüm filan çıkartmıyorlar mı?
2- Şarkı sözlerine daha çok yer verin. Sex Pistols, Obituary, Kreator filan çıksın. Yine 3 sayılık tanıtımlarda da öyle.
3- Yılbaşında takvim, poster filan bekledik. İyi olurdu hani. Ama siz öyle uygun görmüşsünüz. N'apalım?
4- Yav şu bahsettiğiniz death, grindcore gruplarının albümlerini nereden bulabiliriz? Bi adres verin de alalım. Ya da "hemen alın" deyip adamı tırlık etmeyin.
5- Son sayılarda Savatage, Exploited, Queensryche gibi thrashle ilgisi olmayan gruplar var. Bunların yerine Xentrix, Kreator, Defacation bille.
6- Son olarak da grupların adreslerini verseniz iyi olur kanaatindeyim.
Yayın hayatınızda başarılar.
Onur Erdoğan
İskenderun

Esselamün aleyküm ve rahmetullah,
1- Onur emmi Testament'in albüm çalışması görünmemektedir. Şimde Testament'in anısına benim Legacy eleştirimi okuyup bir Over the Wall çek kendine. Kan yapar.
2- Şarkı sözlerine daha çok yer vermeye çalışacağız. Ayrıca bildiğin gibi ben basit sorularla heryerde bulunmayan şarkı sözler dağıtıyorum. (Artık ben de dağıtıyorum. -Z) Bilgine
3- O kadar yoğunuz ki, gerçekten aklımıza gelmedi böyle bir fikir. Dergi tam kişiliğine oturunca ...
4- Aşağı yukarı her sayıda Laneth satış noktalarını adresleriyle birlikte duyuruyoruz. Satış noktalarından bazıları kayıt yapıyor. (St. Ümit, Pentagram Hammer gibi) Buralara yazarak bilgi alabilir ve kayıt yaptırabilirsin.
5- Biraz tür yelpazesini genişletmeye ... Tabii ki bunu ... kaliteyi düşürmeden yapacağız. Ayrıca Savatage, Queensryche ve Exploited okuyucudan istek alan gruplard.
6- Metallica, Slayer vb. gruplara yazılan mektuplar şirkete gidiyor. Yani grubun eline filan geçmiyor. Elinde Amerika'da geçerli olan posta pulun yoksa mektupların aynen çöpe gider.

Selam Ferthier,
ben Halil. Adana'dan yazıyom. Hey Metallum ve Dark Phase ferteri sizden özür diliyom (Niye). Konserde saçmalayıp pena, bageth, bileklik, havlu, çakı, month, don gömlek, prezervatif gibi şeylerinız atan hayranlarınız adına. Ayrıca onları (yanı bizi) lanethliyom! İsteklerim:
1- İlle de Red Hot Chilli Peppers (konunun hancı olsa bilem)
2- Ceptic Death bende var (ferthierin haberi ola)
3- Ha! Bu arada fonlara bayılıyom. Okurkene orgazm oluyom. Özel ilişkilerınızı yansıtman.z mükemmelsıbıl. Helal ve devam!
4- Ey dergah af eyle memlekethi
Bır hat-a buyurduk, haşa! değiliz Tanrı
Ey mecmua-ı Laneth'li Kerim
Rism'i çehreni yollamazsan sikerım
5- Buğra Zanfe'yı seviyo!
Halil Murath Aydın
Adana

1- Red Hot Chilli Peppers hakkında pek bılgım yok. Ama birşeyler ayarlamaya çalışırım.
3- Ben de fonlara bayılıyorum.
4- Sen bana bı Ceptic Death yolla; ben de söz sana bir resmim yollayacağım.
5- Buğracığım şansına küs. Umutsuzluğa kapılma, daha çok gençsin. Önüne daha çook fırsatlar, kızlar çıkacaktır.

Selam Kerim aga,
Madem artık Güzin ablamız sensin, kafamı tırmalayan birkaç soruya [illegible] herhalde di mi?
1- Hoca bea, [illegible]
yüzlü olan herif mı, yoksa değil mi? Delırcem yaa
2- Spinners'ın demosunu nereden bulucam.
3- Dergiyi ne zaman renklendirmeyı düşünüyorsunuz?
4- Biz Zanfe'nın dergide daha fazla söz sahibi olmasını istiyoruz. O bızım dişi cengaverimız.
5- Aysın öldü mü? Hiç sesi çıkmıyor garibın.
Meltem Dolanbay
İzmit

1- Evet, Igor o tarif ettiğin kişi.
2- Spinners'ın demosunu P.K. 154, 06692 Kavaklıdere/Ankara adresinden isteyebilirsin.
3- [illegible]
4- Sen ne diyorsun? Zanfe bizim yaz. işlerı müdiremiz! Bütün yazılar onun onayını aldıktan sonra basılıyor. Sence yeterince söz sahibi değil mi? (Bence değilim. Bastırın kızlar! -Z)
5- Şubatta Skid Row yazısı [illegible] "La Nuit", "Kemancı" ve "Akmar Pasajı" gibi yerlerde daha çok görüyorum.
Tüm İzmit'e selam.

God Save The Queen, I fuck the King(Hiaaaağırkh)!
[illegible] ze Lanethlı geminin tayfaları, biz [illegible] METALANETH sunduğunuz için [illegible] za
[illegible] Çok [illegible]
2- PENTAG[illegible]
3- METALIUM [illegible] yapmak ve sonra Avrupa'ya [illegible] musınız gardaşlara. TV ve [illegible] işimleri var mı? Onları [illegible]
4- Bu sefer [illegible] bu kadar uzun olmasına ben de sınır [illegible]
5- [illegible]
METALHARM
[illegible] varsa Laneth'e mektup yazsın adres de yazsın [illegible]

1- Meta[illegible] ve ismini, adresini yazmayan diğer [illegible] adreslerinizi bize yazın. Eğer [illegible] Lütfen [illegible]
2- [illegible]
3- [illegible]
4- [illegible]
5- [illegible] 3 [illegible] 18 [illegible]

HAZY HILL ŞARKI SÖZÜ KAZANANLAR

Güray Topaç/ İST, Yenal Yavaş/ İST, Mustafa Şenyurt/ İZMİT, Levent Okur/ İST, Kayhan Kırıkkaya/ İST, Ufuk Üstün/ İST, Kaan Bilge/ İZMİT, Şeref Aydın/ İST, Cengiz Aydın/ İST, Metalharm/ İST, Özgür Ertunç/ İZMİT

Merhaba
Bazı arkadaşlar boku bokuna, tuhaf ve aptalca eleştiriler yapıyorlar. Ne gerek var ya bunca hakarete. Yok macun beyinli, yok fazlalık yok geveze... Heyyyyy... oopsssit... Millet, siz nerede yaşadığınızı sanıyorsunuz? İngiltere'de filan mı? Saçmalamayı bırakın da kendinize gelin. Bu dergiyi bulduğunuza sevinin (Şukretmeseniz de olur). Aynı zamanda Zanfe ve Süreyya'ya fazlalık demeniz haksızlık, dergiyi bu iki hatun kurtarıyor. Onlar olmasa dergi göte gelir bee... Siz ne diyorsunuz (Kıskanıyorsunuz demüü)? Birbirimize hava atmayı bırakalım.
Yazacaklarım bu kadar, fazla uzatmaya gerek yok. İkiniz de harikasınız. Hep böyle yazmaya devam edin. Sakın ola ki dergiyi bırakmaya kalkışmayın siz olmazsanız diğerleri bi bok yapamaz. Kı kı kı,,, (ötekiler okumasın aman aman)
Her zaman böyle harika yazılar yazmanız dileğiyle
Sibel, Meltem, Derya, Filiz, Senem, Deniz, Ebru
İzmit

Sevgili Sibel, Meltem, Derya, Filiz, Senem, Deniz, Ebru,
Övgü dolu satırlarınız özellikle Zanfe'yi çok mutlu etti. Ben de [illegible] zevkle [illegible] Ama [illegible] vardı. Demek Süreyya'yı yanlış tanımışım

KROSUN SİYAH TOKMAĞI

Çağlan TEKİL&Süreyya İZGİ

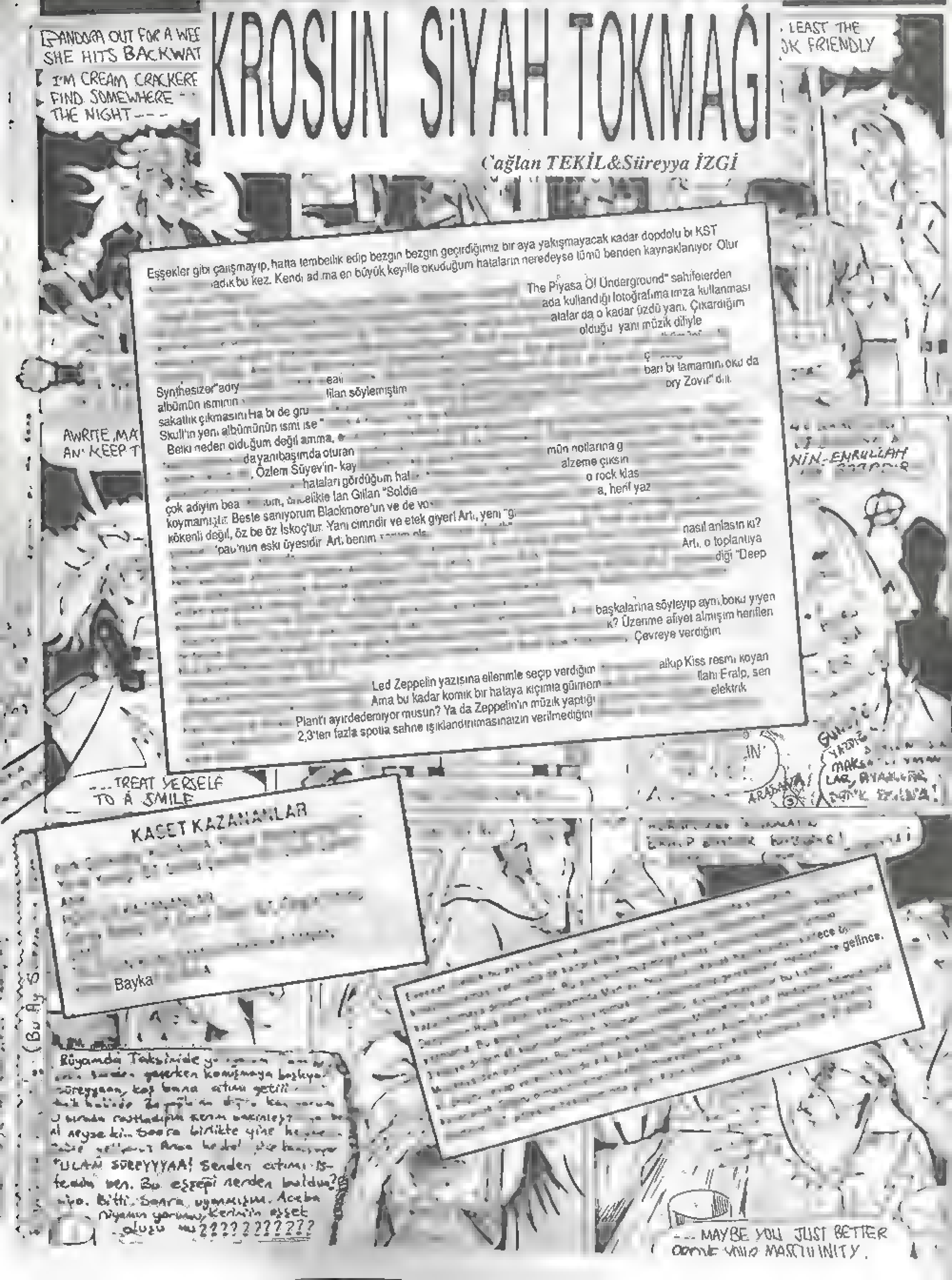

Eşşekler gibi çalışmayıp, hatta tembellik edip bezgin bezgin geçirdiğimiz bir aya yakışmayacak kadar dopdolu bi KST ...adık bu kez. Kendi adıma en büyük keyifle okuduğum hataların neredeyse tümü benden kaynaklanıyor. Olur

... The Piyasa Of Underground" sahifelerden ... ada kullandığı fotoğrafına imza kullanması ... atalar da o kadar üzdü yani. Çıkardığım ... olduğu yani müzik diliyle ...

... barı bi tamamını oku da ... ory Zovir" dili.

Synthesizer" adlı ... eal ... albümün ismini ... ilan söylemiştim ... sakatlık çıkmasını Ha bi de gru ... Skull'in yeni albümünün ismi ise " ... Belki neden olduğum değil amma, e ... da yanıbaşımda oturan ... , Özlem Şüyev'in- kay ... hataları gördüğüm hal ... mün notlarına g ... alzeme çıksın ... o rock klas ... a, herif yaz ...

çok adiyim bea ... um, öncelikle Ian Gillan "Soldie ... koymamıştır. Beste sanıyorum Blackmore'un ve de vo ... kökenli değil, öz be öz İskoç'tur. Yani cimridir ve etek giyer! Artı, yeni "gı ... 'pau'nun eski üyesidir. Artı benim ... nasıl anlasın ki? ... Artı, o toplantıya ... diği "Deep

... başkalarına söyleyip aynı boku yiyen ... k? Üzenme afiyet almışım heriften ... Çevreye verdiğim

... Led Zeppelin yazısına ellenmle seçip verdiğim ... alıp Kiss resmi koyan ... Ama bu kadar komik bir halaya kıçımla gülmem ... flatı Eralp, sen ... elektrik ... Plant'ı ayırdedemiyor musun? Ya da Zeppelin'in müzik yaptığı ... 2,3'ten fazla spotla sahne ışıklandırılmasınaızin verilmediğini ...

KASET KAZANANLAR

Bayka ...

... gelince.

Rüyamda Taksim'de ... giderken konuşmaya başlıyor ... Süreyya, kaş bana ... Zeppelin ... sonra birlikte yine ... "ULAN SÜREYYYAA! Senden ... bu eşşeği nereden buldun? ... Bitti. Sonra uyanmışım. Acaba ... rüyanın yorumu, Kerim'in eşşek olduğu mu??????????

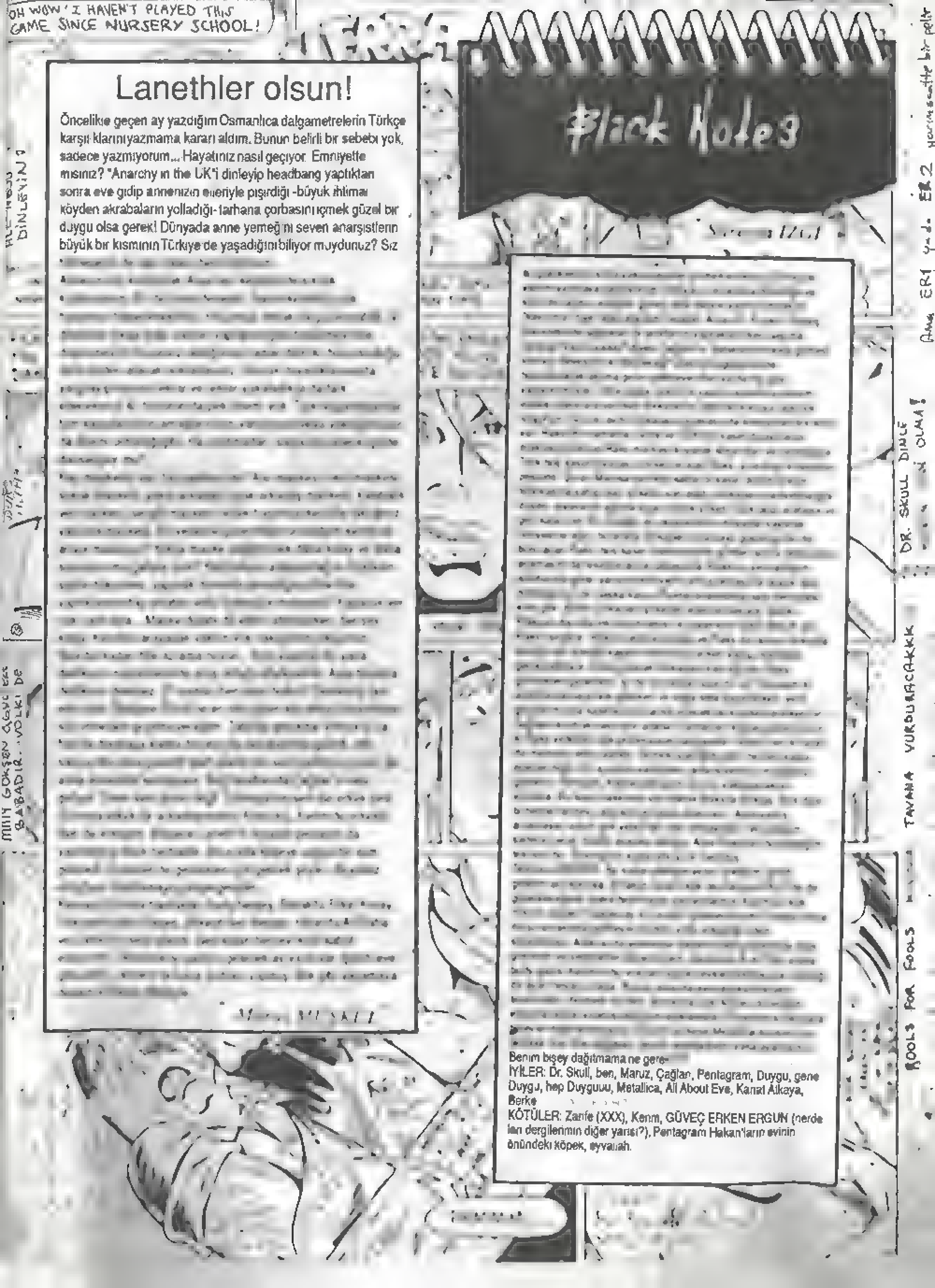

Lanethler olsun!

Öncelikle geçen ay yazdığım Osmanlıca dalgametrelerin Türkçe karşılıklarını yazmama kararı aldım. Bunun belirli bir sebebi yok, sadece yazmıyorum... Hayatınız nasıl geçiyor. Emniyette mısınız? "Anarchy in the UK"i dinleyip headbang yaptıktan sonra eve gidip annenizin elleriyle pişirdiği -büyük ihtimal köyden akrabaların yolladığı- tarhana çorbasını içmek güzel bir duygu olsa gerek! Dünyada anne yemeğini seven anarşistlerin büyük bir kısmının Türkiye'de yaşadığını biliyor muydunuz? Sız

Benim bişey dağıtmama ne gere-

İYİLER: Dr. Skull, ben, Maruz, Çağlan, Pentagram, Duygu, gene Duygu, hep Duyguuu, Metallica, All About Eve, Kanat Atkaya, Berke

KÖTÜLER: Zanfe (XXX), Kenm, GÜVEÇ ERKEN ERGUN (nerde lan dergilerimin diğer yarısı?), Pentagram Hakan'ların evinin önündeki köpek, eyvallah.

CARCASS

GORE MACHINE

Aysın ÖNEN

Carcass, Bill Steer (gitar ve boğürtü), Jeff Walker (bas ve böğk vokaller), Ken Owen (davul ve kısa saç) ve Michael Amott (hem İsveç hem gitarist. Bı daha olmasın) kod adı, şarkılarını "kan" uzerine yazıp, aynı zamanda ve eteryan takılan tutarsız heriflerden kurulu öyle bı grup işte. Heriflerin midelerinden tabıı kı bize ne! Bizi ilgilendiren "Necrotism: Descanting The Insalubrious" adlı 3. bir albüm çıkartmış olmaları.

Konuya, Bill'in "Bence müziğimizin sadece kuru gürültü değil, bir sanat olduğunu anlatıyor," diye yorumladığı albüm adından girelim. Bırakın albümü, adı bile başlı başına bir sanat eseri. Öyle ki, Jeff'in bulduğu "Necrotism", dead sözcüğünün ön-eki "necro" ile "eroticism" sözcüğünün birleşmesinden oluşan anlamsız, yanı atmasyon bir isim.

"Descanting The Insalubrious" fikri ise Ken'den çıkmış. "'Descant', bir parçadakı melodiye verilen ad, ama fiil olarak "to descant" yorum yapmak, derinine inmek anlamına geliyor. Kısacası, ölüm veya diğer hoşa gitmeyen konularda yorum yaptığımızı anlatıyor," diye bizi aydınlatıyo Ken. Olası bir tartışmayı önlemek için her iki ismi de kullanmaya karar vermiş er. (Bu arada kimse 'The Insalubrious'tan bahsetmiyor!)

Bir de, 8 parçanın yer aldığı son albümun şarkı isimlerinin ne kadar sıkıcı olduğu tartışması var ki, ben çok saçma bulduğum için siz öğrenemiyorsunuz. Keh!

"Parçalara söz yazarken, önce fikri buluyoruz, sonra o konuda söz arıyoruz," diyo Ken. İşte bi açık daha verdiler. Anlayacağınız, şarkı isim ve sözlerini kitaplardan bulup araklıyorlarmış. Herifler dil kurumu gibi.

"Necrotism. Descanting The Insalubrious" la birlikte Carcass, underground öz[illegible] yavaş yavaş ciddi metal ligine girmeye başladı. Michael Amott'un sound a büyük katkısı oluyor. Prodüktör Colin Richardson'ın da "Doğrusunu istersen hala aynı çizgideyiz. Bu, "Symphonies Of Sickness" zamanında nasıl yapılacağını bilsek yapmak istediğimiz albumdü. İki yıl geçti. Kayıt ve çalmak hakkında çok şey öğrendik. İlk albüm "Reek Of Putrefaction"da daha çocuktuk. İkinci albumde hataları biraz düzeltik. Şimdi ise direk yapmak [illegible] başardık. Yeni parçalar hem ultra melodik, hem de extreme," diye albümü özetliyor Jeff.

Son gelişme, İngiltere turnesi... "Orda bı süru Carcass fanı olduğunu biliyoruz. Yalnızca henüz onlar bunun farkında dili," diyo ukala Carcass-adamlar. Bana kalırsa, bundan böyle grubun ad NARCASS olmalı.

HAPPY BIRTHDAY TO YOU

GÖK GÜRHAN BERKEL

HAZY HILL

TÜRKİYE`DE 1991`İN EN İYİ DEMOSU SEÇİLDİ
24 ÜLKEDE ÇEŞİTLİ GAZETE VE DERGİLERDE YER ALDI
11 ÜLKEDE RADYODA YAYINLANDI
GOSTERİLEN İLGİYE TEŞEKKÜR EDERİZ

HAZY HILL - PK 44 - A.AYRANCI / ANKARA
15.000+3000 TL(POSTA ÜCRETİ)
İSTANBUL : PENTAGRAM, HAMMER
ANKARA : SHADES (TUNALI PASAJI)

KONSER

DÜNYA ÖPÜŞME GÜNÜ ROCK KONSERİ
ASIM CAN GÜNDÜZ, VOLVOX, SAWDUST

2 ŞUBAT Saat: 14.00 19.00

Çağlan TEKİL
Fotoğraflar: Zarife ÖZTÜRK/ SÜREYYA İZGİ

İki yıl önce Aptül'ün, evinde verdiği doğum günü partisinde öpüşme rekoru kırılmasıyla Aptül, bu işi daha da evrenselleştirmeye karar verdi. Bu yıl organizasyonu üstüne alan Güven Erkin Erkal, bugünün mucidi Aptüllica ile kafa kafaya vererek bu konseri düzenledi Biletlerin üzerine prezervatif yapışık halde satılması bazı çevrelerin tepkisini çekse de, OK firması böyle bir konseri finanse ederek üzerine düşeni yaptı. Saat 14 00'de başlayan ilk konserde startı Asım Can Gündüz verdi. Geçt ğimiz ay çıkardığı "Boku Yedik" adlı kasetinden sadece aynı adlı parçayı seslendiren Asım Can, konserin kalan bölümünde muzik yaşamının çeşitli dilimlerinde yaptığı bestelerini seyircilerin beğenilerine sundu. Genelde Blues ritmli parçalardan oluşan repertuar, yer yer seyircinin ayılıp bayılmasına yol açmış olsa da, Asım Can'ın mukemmel sahne hakimiyeti ve takdire değer diyalog yeteneği seyircinin terinin kurumasını önledi İkinci olarak sahne alan Sawdust, özellikle kız seyircilerin yoğun tezahüratına maruz kaldı. Seslendirdikleri "Strangers in the night", "Rage of Nations" ve "Tahara" tansiyonu yüksek parçalardı. Toplam 7 parça seslendiren grubun tek eksigi yeterli sahne deneyimine sahip olmamasıydı Son olarak sahne alan kızlardan kurulu rock grubu Volvox oldu. Volvox sahneye çıktığında magazin basını öne üşüştü. Özellikle Gunaydın Gazetesinin insan musvettesi muhabiri Serdar Benlinin fotoğraf çekme çabaları tarafımızdan ilaşsavarlar sayesinde önlend. Grubun solisti Şebnem'in sesinin kısıklığından dolayı özür dilemesiyle başlayan Volvox'lu dakikalar boyunca 7 parça dinledik. Bu parçalardan "Gates of Hell", "Die Hard", "Rock'n Fly" ve Metalica'nın "Seek and Destroy"u yoğun ilgi gördü Konser sonunda memnun bir şekilde konser mahalinden ayrılan rockerlar, doya doya öpuşmenin ve eğlenmenin dayanılmaz hafifliğini yaşarken, biletlerin üzerine yapışık olan şeyleri kullanmak üzere kız arkadaşlarıyla birlikte evlerine dağıldılar

Çağlan, ben ve Kerim, Ian Gillan'ı karşılamak için uçağın akşam 10'da geliceğini bile bile öğle vakti Bakırköy'deydik. Henli kaç mayalım hesabı. Bakırköy'ü sokak sokak iki tur dolaşıp, tanıdık, tanımadık karşılaştığımız ya da karşılaşmak için çaba gösterip de iki kez evinde bulamadığımız herkezle oyalanıp akşamı ettik. Galleria'da. Uçağın inişine 1 saat kala tam Galleria Benetton'daki kıza aşık olmuşken Çağlan ve Kerim tarafından "sikeriz" tehdidiyle havaalanına gitmek üzere yola çıktık. Öğlenin 3'ünden beri zaman geçirirken birbirimize sormayı unuttuğumuz önemli bir soru vardı ki gerekliliğini havaalanına gitmek istediğimizde anlayıverdik. "Havaalanına nasıl gidilir???" Taksiye dünyanın parasını verme ihtimalini üçümüz de benimsemezken yoğun bir otostop meşguliyetine verdik kendimizi. Gecenin o saati üç sap, üstelik bir Kerim, kim alır ki? Neyse ki kenzin tekini bizi 10 kaata bırakması için kafalandık da, "6-7 saat erken gelip Gillan'ı karşılayamadık" demekten kurtulduk. Havaalanında Gillan ve ekibini "nerde kaldı lan bu Laneth lak mı?" dercesine bizi beklerken bulmadık tabii. Henlin teyyaresi rötar yaptı ve Aptüllerle birlikte yarım saat bekleştik oralarda. Uçak geldi, pilot ve hostesslerden imza almaya çabaladıktan sonra bir süre de çıkış kapısında Gillan'ı görüp heyecandan bayılan Kerim'i uyandırmaya uğraştık. Bu arada Kerim'in baştan beri "henli bu kapıdan çıkacak" dediği ama Kerim dışında herkesin başka kapıda beklediğini ve sonuçta haklı çıkanın Kerim olduğunu belirtmezsem ayıp olur. Neyse, adam kapıda göründü. Bir hayli uykulu, alkollü ama güleryüzlüydü. Bütün millet imza takım taklavat işlerini hallettikten sonra "Çağlan, gıl lan henle Laneth ver de resminizi çekim" dedim. Çağlan "yok, utanırım" dedi. Haydaa, "E Kerim sen yap bari?" "Yok aabi, utanırım!" "Ulan ibneler siz fotoğraf çekin ben de ben verim dergiyi" dedim. Allahtan fotoğraf çekmeyi biliyo Çağlan, yoksa zıçmıştık. Gitim henlin yanına, "Pardon, uykunuzu bölüyorum ama, this is our underground HM magazine, bih hih" dedim. "Ooo well" dediyse de fazla bi bok anladığını sanmıyorum. Neyse henl 7000 kaadı vermeyi unutmuş ayaklarında dergiyle atlad gitti minibüse. Aptüllerle birlikte 7000 kaad almak için minibüsün peşinden koştuğumuzda henl kendisine sevgi gösterisi yaptığımızı sanıp güldü, mela, işareti falan yapıl gitarıstiyle birlikte. Yanı o dergi kaynadı gitti laf arasında. Havaalanındaki çoşkulu karşılama seremonisinden sonra taa ebesinin a..., pardon karşı tarafta oturan üçümüzü "eve nasıl dönücez?" endişesi sardı gecenin 11'inde Yeşilköy'den Şirinevlere yürüyüşü geçin de en keyiflisi tam 12'de Topkapı'dan geçişimizde Kestanelere çizdirmeden sağ salim atladığımız Kadıköy otobüsünde Kerim'e sarkan sarhoş beye de buradan ayrıca hörmetler. Ertesi sabah Taksim Grand Star Hotel'de Maruz'la birlikte basın toplantısındaydık. Gayet samimi ve eğlenceli geçen söyleşinin ardından herkes Gillan'la fotoğraf çektirmeye çalışırken Laneth'i bir kez daha sürüverdim henlin önüne "Ooo, bu dergiyi biliyorum, bin dün gece verdi bana" demez mi? "Dün gece sana ben verdim canım Laneth'i" dedim tabii. Öyle bi yırış kılığımızda oldu Gillan'la. Bu sırada Maruzcuğumun fotoğraf makinası tarihi olay bekleyordu aynen. Gillan akşam şööle bi gözgezdirdiği dergiden ençok Kerim'in yazılarına kıl kaptığını söylerken o henli nasıl olup da aramızda barındırdığımız sordu. Şaka bir yana, bi bok anladıysa o da mutlaka "Happy Birthday Tuğçe" lafı olmuştur. Basın toplantısından sonra Maruz'la soundcheck ve konsere gittik. Yolda Smoke On The Water'ı dinleyip ara sıra da eşlik ettiğimiz eklemeliyim. Soundcheck'te bişey olmadı, ama konserde Maruz ve ben arkamızdaki osuruktan banyolar yıkılana dek en öndeydik. Önce Asım Baba sahne aldı. Gayet iyi üç parça performe edip Gillan'ı sahneye davet etmeyi unutma eşşekliğini yaptıktan sonra ortadan kayboluverdi. Sonraki iki üç dakikayı hayatımda ikinci kez yaşadım. Jethro sahne aldığında da öyleydi ama Gillan, kapalı salonda olduğu için daha bir etkili oldu sahne arkası. Stroskopla ortalığın ağzına sıçarak sahneye çıkan Ian Gillan, arkamdaki kızların çığlıklarından duyabildiğim kadarıyla "Dancing Nylon Shirts"ü söylüyor, kendisini su aygırından farksız kılan kılosuna karşın, inanılmaz bişekilde dans ediyordu. İlk şarkı boyunca Maruz'la sürekli fotoğraf çektik, sanki sonra çekemeyeceğimiz içimize malum olmuş gibi. Hakkaten de ikinci şarkı başında banyoları Çağlan, Polath, Metalium Mazhar ve Kerim'in de çabalarıyla aşan 4500'e yakın insan Maruz'la benim üzerime (yani sadece ikimizin dili, basına ayrılan yerde duranlar herkesin) yüklenmeye başladı. Bunca yıllık arkadaşım Maruz'la daha önce hiç yaşamadığım zıbır takım ayıp duyguları o kargaşa anında yaşarken akrabalığımız konser sonrası en yakın muhtara onaylatmayı kararlaştırdık. Gillan sahnede üstünötesi bir performansla şarkılarını seslendirirken biz iki metre önünde can çekişiyor ve o arbededen sağ çıkmamız durumunda iki Kerim kurban etmenin hesaplarını yapıyorduk. Sonra nasıl oldu bilmiyorum, baba basçı Bret Bloomfield'ı hayran hayran izlerken Maruz'la birbirimizi yırtıdık "Don't Hold Me Back"i tilan hep tek başıma dinledim izledim. Sonra kafam bozuldu salonun en arka en üst köşesine gittim. Yanımdaki henlin uzun saçlı, fotoğraf makineli ve de Maruz biçiminde olmasıyla 8000 kişinin doldurduğu salonda buluşma mucizesini gerçekleştirerek Smoke On The Water'da bana düet yapıcak adamı bulmuş oldum. Hayvanlar gibi tepindik, Smoke On The Water Fire In The Sky dedik Maruz'la. Az uz değil. Deep'in iki kez kovulmuş, lakin formundan hiçbirşey yitirmemiş gümüş gırtlaklı solistiydi karşımızda şakıyan. Laneth ekibi olarak 4/10'luk bulduğumuz konser hakkında en anlamlı görüşü yine Maruz belirtiyordu. BÖÖAARRGGHHH (bence de) Yazıyı hesapta birlikte yazacaktık. Ama Süreyya yazmış, iyi yazmış. Konseri beğenmeyenler de olabilir tabii. Onlara ancak "Ian geldi ama Ian gelip yatmadı." diyebilirim. "Kötü espri Çin'de olsa gidip bulunuz" (Maruz Müşkül atasözü)

NEVERMIND THE HERE IS NIR

Süreyya İZGİ

Bu ay çok barız bir "yazıya giriş bulma problemi" yaşadık bütün Lanethiller olarak. Siz okuyucusunuz, bilmezsiniz bir yazıya giriş bulmanın zorluklarını. Hemen okur geçersiniz şimdi yaptığınız gibi. İstediğiniz kadar geçin valla, durum gösteriyor ki ben bu yazıya başladım ve artık dönüşü yoktur. Nirvana yazılacaktır. Sadece Amerika'da iki milyonluk satış rakamına ulaşan, İngiltere'de de yüksek satış grafiği çizen ve de Türkiye'de piyasaya çıktığı hafta 4500 satan Nirvana ve deminden beri saydığım işleri başaran albümü "Nevermind" şu sıralar müzik gündeminin en ana konusu. Öyle görünüyor ki punk, 70'lerin sonu ve 80'lerin başından sonra ikinci baharını yaşıyor. Şüphesiz aradaki dönemde de punk vardı ve iddia edildiği gibi ölmemişti, ama bugünkü kadar da popüler değildi. Baksanıza artık minibüslerde R.E.M. çalıyor, sokaktaki kediler Nirvana dinlemeye başladı. Tartışmasız adı geçen bu iki grup, punk'ı punk yapan topluluklardan kat kat daha rafine, daha bir aranje edilmiş müzik yapıyorlar ve son zamanlarda böylesine popüler olmaları da bununla bağlantılı. Mesela bir R.E.M., herifler 1981 den beri müzik yapıyor. Ama bugün, günde kırk kere başa alıp "Losing My Religion"ı dinleyen kaç kişi Out Of Time"ın R.E.M.'in ilk albümü olmadığını bilir? En basitinden ben Blue Jean'de

çalıştığım için örnek veriyorum, "Yılın En İyileri" falan gibi bir anket yapılmıştı. R.E.M.'e "Yılın Ümit Veren Grubu" kategorisi için kaç yüz oy geldiğini aklınıza bile getiremezsiniz... Neyse, sıttiredin siz bunları. Benim düşüncem, bu toplulukların böyle geniş kitlelere yayılması müzik endüstrisini yönlendiren devasa plak şirketlerinin yeni numarası. Olumsuz düşünmüyorum, onlar da bu işten para kazanıyorlar. Baktılar ki millet underground'lara, punk'lara yöneliyor, kaptılar bu piyasanın isim yapmış gruplarını. Tamam kızmayın, geçiyorum artık Nirvana'ya.

Taş devrinde kurulan Nirvana, ilk EP'sini 1989'da (M.S.) "Blew" adıyla çıkartmış. Sonra da "Nevermind"ın kazandığı başarının da arkadan verdiği destekle şu an Billboard'da 100 numaraya yükselen ilk albümleri "Bleach" gelmiş. 1990'da Amerika ve İngiltere'de turne yapan Nirvana, duvar yıkılırken Berlin'deymiş (N'olucak ki Kerim de lovaletteymiş?). Lead vokal ve gitarda Kurt Cobain, bas'ta Chris Novoselic ve davulda Dave Grohl'dan oluşan Nirvana, "Nevermind" a gelene dek dört davulcu eskitmiş. Last one Grohl, gruba 1990 sonbaharında katılmış. Haa unutmadan, topluluk en başta Tacoma'da underground punk konserleri veriyormuş. O konserlerden tekinde Soundgarden ve Mudhoney'i de keşfeden SubPop plak şirketiyle işi pişirmişler. Gerçi SubPop'tan çıkan ilk albümleri "Bleach" o zaman pek satmamış ama (yani satmış da Nevermind kadar satmamış) Nevermind iki milyonu devirince "Bleach" de SubPop'a para kazandırmaya başladı. Okurları tarafından Nevermind'ın "Yılın albümü", seçildiğini bildiren ve mektup yağmuruna tutulan ünlü Melody Maker dergisinin bi yazarı Nirvana için "çok barsaksal, azılı ve de yeryüzündeki en iyi topluluklardan biri" nitelemesini kullanmış. Bizim yorumumuz ise üçünün gayet kombine punk, power mi power bir metal ve listelerde öküz gibi yükselmesini sağlayacak ve Geffen'e para kazandıracak kadar da pop'u, üstün bir başarıyla birleştirdiği. Kurt Cobain, müzikleri için şöyle diyor: "Punk müzikal özgürlüktür. Gerek söyleyiş gerek de çalış, göbek atış açısından. Canının istediğini yaparsın. Müziğimizde Black Sabbath kadar sert hard rock rifflerinin yanısıra punk'ın kural tanımazlığı ve güzelliğini kabul etmekten utanmadığımız pop unsurları var. Öyle pop şarkıları var ki ne kadar uğraşsam kafamdan atamıyorum. Üstelik bizim şarkılarımızda standart pop formatlarında mısralar, nakarat, mısralar, nakarat, solo, kötü solo falan yanı.". Yersel! Bu arada tanıyan vardır belki diye Nirvana'nın müziğinde alt yapıyı etkileyen toplulukların adını da verelim: The Knack, The Bay City Rollers, Black Flag ve Kara Sabahattin. Kurt'un popla ilgili söylediği bi laf var çok ilginç: "Tavır koyucam, başkaldırıcam diye kötü şarkı yapmanın alemi yok, onun için de pop unsurlarını kullanıyoruz. Şimdi popun kıymetini anlama vaktidir" diyor. Geçen gün Kadıköy'de rastladım, orada dedi. Yalansa n'olmuş, Çağlan da yanımdaydı. Biliyorum yazı çok kopuk kopuk ve sanki yazarın aklına gelenleri ya da okuduklarını/çevirdiklerini düzenlemeksizin sıralamasıyla oluşuyormuş gibi bir izlenim bırakıyor. Çünkü şu an gecenin bir ye çeyrek var'ı (ulan bu bahane çok bayatladı, yazamıyorum diyemiyorum da...) ve ben çevirdiklerimi, okuduklarımı ve de aklıma gelenleri hiç düzenlemeksizin sıralıyorum. Şimdi

BASTARDS

VANA

gene büyük şirket davasına dönücem. Nirvana, "Nevermind"da büyük bir şirket olan Geffen'le çalışmanın pek bir etkisi olmadığını söylüyor. Ama şarkılar üzerinde daha fazla kafa patlatma imkanı tanındığı gerçeğini de saklamıyor Kurt (Kurt kurt, tut yavrum Kerim'i) Grup "Bleach"i altı günde kaydetmiş. (kıs kıss kısss!) "Nevermind"ı ise üç haftada! Aslında başka grupları düşündüğünüzde albir ni vur otekine yani ama üç hafta Nirvana için önemli bir zaman Ha bu arada underground kamma baskısını da sürekli üzerlerinde hissetmişler

Dile kolay, Geffen'le çalışan bir indie/punk topluluğu olmak (Yanı öyle diyorlar)
Grubun Yugoslavak basçısı Chris Novoselic, daha önce kendisine Fenerbahçe ve Bursaspor'dan teklif geldiğini gizlemezken, ilk albümleri "Bleach"le second one "Nevermind" arasında muzikal yönden haylı büyük farklılıklar olduğunu söylüyor Chris dinleyicinin sürekli aynı çizginin izlenmesinden sıkılabileceğini ve surprizlerden hoşlanacağını düşünüyor (öyle sanıyor kek) Ve bir sonraki Nirvana albümünün Bleach ve Nevermind dan birçok müzikal ayrılıktaşıyacağını ifade ediyor
Uyku bastırdıkça saçmalamış olma endişem beynime, karşı koymakta zorluk çektiğim, üç beş satır sonra da tamamen vazgeçeceğim bir baskı uyguluyor. Satıcının dediğine gore bu baskı yıkanınca çıkmıyanlardanmış Ne dedim ben yaaa? Sıcacık yatağıma girmeden Nirvana ile ilgili yazmak istediğim bişey daha var Grubun isminin Turkçe meali malum, Budizm'deki şey. Yanı ruhsal açıdan rahatlığa kavuşma, aydınlanma vukuatları Huzure erişme demek oluyor Buddha abunun felsefesine gore

Ama Nirvana'daki herifler kendilerine yakıştırılan Budizm dahil herbi ...izm'e karşı. Bir miktar feminizme yakın olduklarını saklamıyorlar ama. Politik bir grup değiller. Sadece muzik yapan bir takım insanlar bu insanlar Dünyayı kurtarmak (ya da Fenerbahçe'yi) gibi amaçları yok. Sadece ve sadece montofon ayy monotonlığın altında kalmış bir takım insanların yaşamlarını değiştirebilmek tum istedikleri. Hıyar olmalarını önlemek Kerim, Nirvana dinle koçum. Yazıya giriş kadar bitiş de problemdir Ama "Nevermind"dan benim favorilerim "Smells Like Teen Spirit", "Something In The Way", şu an adını hatırlayamadığımA yuzünün ikincisi ve tabii ki "Territorial Pissings"tir. Eyvallah! Nirvana'nın yolları taştan Nevermind çıkarıl beni baştan. Horkh!(Maruz)

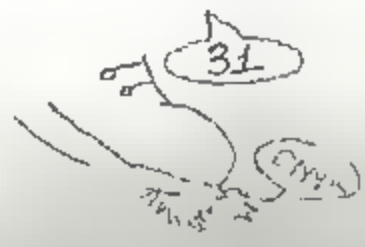

PENTAGRAM

Röportaj:
ÇAĞLAN TEKİL

Pentagram'ın Türk heavy metalının gelişimindeki konumu gözardı edilemez. Türkiye'nın ilk faal speed metal grubu, ilk speed metal kasetinin sahibi, TV'ye çıkan ilk speed grubu, Pentagram'ın ünvanlarından ilk akla gelenler. Daha çok ilkler vardır kuşkusuz. İşte bu ilkler böyle bir yazı dizisi hazırlamamıza yolaçan etkenler. 3 aylık dizi yazımız boyunca grubun hayat hikayesini büyük bir hevesle okuyacağınızı umuyoruz.

"Kasımpaşa'da çingenelerden davul kiralamıştık. İlk çalışmamızı yapacağız henüz. Cenk hayatında ilk defa davulun başına geçiyordu. Bende gitar var tabii de, öyle car cur çalıyorum işte. Davulun üstüne darbukalar falan bağlanmış. 15 günlüğünü 7500 TL'ye kiralamıştık. İğrenç bir davuldu, ama kayıtları duruyor Tam Venom filan yani. Cenk oturdu davula, bir çalmaya başladı, şok oldum. Hayatında davula oturmamış herif gayet iyi çalıyordu. Komikti o zamanlar," diye başlıyor sözlerine Hakan Cenk'le küçük yaşlarda başlayan arkadaşlıkları, büyüyüp serpilip daha da sıkılaşınca, yediklerı içtikleri ayrı gitmiyor haliyle. Dinledikleri müziklerde de aynı zevki paylaşıyorlar ve yukarıda Hakan'ın da belirttiği gibi bir grup kurmaya karar veriyorlar Buldukları Kaan isimli basçı ile POISON adı altında çalışmalarına başlıyorlar Poison isminde başka bir grubun faaliyete geçtiğini öğrenince buldukları isim önce THUNDERS, sonra da SACRILAGE oluyor. Ve sonunda PENTAGRAM'da karar kılıyorlar Kaan'ın kısa bir süre sonra grubu terk etmesiyle basçı arayışı başlıyor. Takvimler 1987'yi gösterirken grubun üçüncü demirbaş elemanı Tarkan gruba dahil oluyor. "Tarkan'ı o ana kadar hiç görmemiştik. Kendisi Bursa'dan geliyordu ve sadece bir kez telefonla konuşmuşluğumuz vardı. Her eli bavullu olanı Tarkan zannediyorduk. Elinde gitar olan maganda tipli bir herif geldi. Şaşırdık. Neyse ki o değilmiş. Sonra vapurdan indiğinde apar topar stüdyoya gittik. Prova yapacağımız Şişhane'de o gün basın top antısı vardı. Akbaba Whisky, Devil ve birkaç grup daha Asianhan'ın üst katında bir basın toplantısı düzenlemişlerdi. Ona katıldık, fotoğraflar çekildi falan filan," diye sözlerine devam eden Hakan, Tarkan'ın iyi bir basçı olduğunu daha ilk provada çaktıklarını belirtiyor. Ardı ardına yapılan provalar, bu türü ilk kez duyanların akınına uğruyordu. Grup provadayken, dışardaki'lerin kulaklarını tıkaması ilginç bir nokta Pentagram'ın yaptığı ilk parça "In Satan We Trust". Grubun ve parçanın adından da

PENTAGRAM FAN CLUB
Fan Klübe bir yıllık üye olmanın bedeli 75 000 TL. Bu bedel karşılığı alacağınız şeylerin başında grubu yakından tanıyabileceğiniz 30-35 sayfalık resimli bir bülten yeralıyor. Onun yanısıra Pentagram t-shirtü ve kolyesi, Pentagram metal shop'ta satılanların tam listesi gönderilenler arasında. Bu liste, İstanbul dışında oturanları fazlasıyla memnun edecektir. Grubun kendisinin organize ettiği konserlerde de belli bir indirim sözkonusu.
FAN KLÜP ADRESİ: Caferağa, Mühürdür Cad. Akmar Pasajı, No:11 Kadıköy/İstanbul

anlaşılacağı gibi, Pentagram önceleri satanist bir tavır içindeydi. Daha sonra basının, bu tavrın üstüne üstüne gitmesi sonucu, satanizm temasından vazgeçti.
Grubun ilk konseri Bağcılar'da bir düğün salonunda gerçekleşti. O zamanların gözde grubu Poseidon'ın altında çıkan Pentagram, o konserde "In Satan We Trust", "Pentagram", "Rotten Dogs" ve "Guardians of Hell" adlı parçaları seslendirmişti. Konser sırasında Tarkan'ın Kıbrıs'ta bulunması nedeniyle, bası Kronik, Metafor ve Metalium gruplarından tanıdığımız Özgünay Ünal çaldı.
Grup, ilk konserini arkadaşlarına vermişti. O nedenle hatalar da, sevaplar da aile içinde kalmış sayılırdı. Peki bundan sonra ne olacaktı? Grubun bir solo gitariste ihtiyacı yok muydu? Hakan:
"Provalarımız gereği sık sık Tünel'e geçtiğim için orada çalışan Engin'i tanıyordum. O sıralarda da bir Bursa konseri olasılığı vardı. "Bizimle çıkar mısın?" dedim. Kabul etti ve Mart '88'de gerçekleşen ikinci konserimize 4 kişi çıktık."
O günlerin çömez metalcisi ben, etrafımdan devamlı Pentagram'ın iyi bir grup olduğunu duyardım. İlk konserine gidememiştim. Aksi gibi ikinci konserleri de Bursa'da olmuştu ve İstanbul'da yer bulamadıklarından konser veremiyorlardı. Aynı yılın Haziran ayında düzenlenen Rock Shock konseri için sırf Pentagram'ı izlemek üzere Bursa'ya gittim. Grubu ilk kez seyrettiğim o konserden büyük zevk aldım ve İstanbul'a dönünce dinleyememiş olan herkese havamı bastım. Neyse, konuyu dağıtmadan devam edelim. Pentagram konserleri Bursa'da veriyordu ama bu arada da İstanbullular kendi gruplarını çok istedikleri halde dinleyemiyorlardı. Ve Pentagram, farkında olmadan, eşi benzeri görülmemiş bir reklamla konser duyurularına başladı. Reklam imkanları kısıtlıydı ama Temmuz'dan Kasım'a kadar tarihi belli olmayan bir konser haberiyle

MUSTAFA İBADOĞLU (PROMOSYON)

Pentagram grubunun sahnede, dergilerde görünen 5 kişilik çalgıcı kısmının yanısıra, sahne gerisinde en az onlar kadar çalışan bir beyin takımı bulunuyor. Yazı dizimiz boyunca bu kadronun en önemli isimlerini size tanıtacağız. İlk konuğumuz grubun promosyon ve fan klup yetkilisi Mustafa İbadoğlu.
Mustafa'nın Pentagram'la tanışması Cenk sayesinde olmuş. '84 yılında Cenk'le tanışan Mustafa, bu tarihte askere gittikten sonra, döndüğünde Pentagram'ı karşısında bulmuş. '87 tarihinden itibaren de grupta aktif bir rol üstlenmiş. Hat Grafik adıyla yürüttüğü t-shirt işlerinden sıyrılarak Pentagram'ın bilimum bası ve grafik işlerini üstlenen Mustafa, grubun menajeri Rıdvan Ovunç ve ses teknisyeni Alptekin Erman'la uyumlu bir çalışma içinde.
Mustafa'ya Pentagram'ı dışardan biri gibi tanımlamasını söyledik. "Pentagram'a dışardan biri olarak bakarsam, iki devresi var. Birincisi ilk albüm çıkıncaya kadar olan zaman. İlk albümdeki halleri tam profesyonel değildi. Teknik olanaklardan yoksun olarak çıkmıştı albüm. Şu anki kadro yarım yamalak görev yapıyordu. Ne Rıdvan organizasyonlarla tam olarak ilgileniyordu, ne ben tam olarak fan klup işine eğiliyordum. Kendi çabasıyla giden bir gruptu. Herkes üstüne bir görev aldığı için şimdi işler yolunda gidiyor. Mümkün olduğu kadar az aksaklık olmasına çalışıyoruz. İkinci albüm çok daha güzel, çok daha teknik, her türlü imkandan yararlanarak bir albüm hazırlanıyor. Albümün ne kadar dolu ne kadar boş olduğunu satış gösterecek."

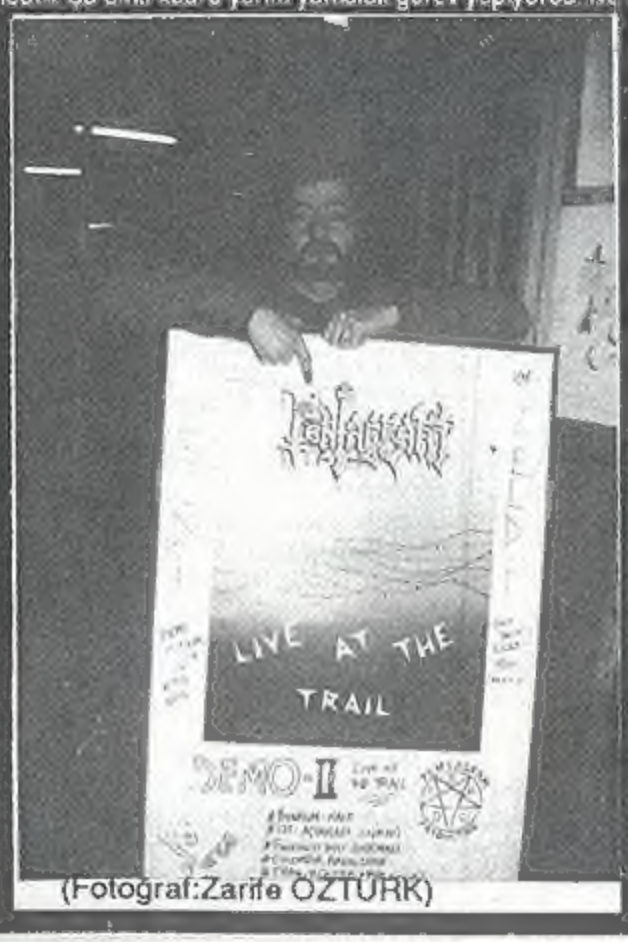

(Fotoğraf:Zarife ÖZTÜRK)

Sahne gerisine aktif bir kadronun gelmesiyle önceki Pentagram'la şimdiki Pentagram arasında ne gibi farklar doğduğunu sorduk. "Fark var tabii. İşler halifliyor ve yaratıcılık artıyor. Onlar besteleri yaparken bile Rıdvan'ın, Alptekin'in ve benim görüşlerim alınıyor. Konserlerdeki şarkı sıralaması, şarkı sözlerine göre dekor hazırlanması, afişler, biletler, bez pankartlar filan daha profesyonelce gösteriyor grubu. İşte aradaki fark bu."

piyasayı kızıştırmayı başardılar. Kesinleşen tarih 4 Kasım 1988, Cuma'ydı. Metafor ve Metalium, bu konserde Pentagram'a destek olarak sahne aldı. Saat 16'da başlayacak konser için, sabahın 8'inde kapıda uzun kuyruklar oluşmaya başlarken, akşama doğru Kadıköy Moda Sineması, 450 kişilik kapasitesini mecburiyetten 800'e katlıyordu. Konsere kısa bir zaman kala Pentagram, gitaristi Engin'in yerine Ümit'i aldı. Hafta içi olması nedeniyle okul kıyafetli bir sürü gencin izlediği konser mükemmel geçti ve Pentagram seyircisiyle buluştu. Sis ve ışık gösterisi seyirciyi delirtmeye yetmişti ve salon, konser sonuna kadar "Pentagram..." diye inledi. Yoğun ilgiye rağmen grup, konserden sevinçli ayrılamadı. Çünkü kendilerinin organize ettiği bu konser sonunda girdikleri zarar bir hayli fazlaydı ve borçlarını ödeyebilecek hiçbir gelirleri yoktu. Ne var ki, kaset ve plak satıp borçlarını ödemeyi başardılar.

Seyirci Pentagram'ı mali krize sokmuştu ama fanatik bir biçimde desteklemeyi de ihmal etmiyordu. '89 Şubat'ında Lords solo bir konser vermeye karar verdi. Ancak kimse tenezzül edip bilet almaya yanaşmadı. Satılan bilet sayısı içler acısıydı. Konsere bir hafta kala afişlere "konuk grup Pentagram" ibaresi eklendi ve Ortaköy Kültür Merkezi, Kadıköy Moda Sineması'nın ardından yeni bir seyirci patlamasına sahne oldu. Pentagram bu konserde 3 parça çaldı ve kendisini özleyen hayranlarıyla buluştu.

İnanın hiç abartmıyorum, o günlerde Pentagram bir tutku olmuştu. Grup çok seyrek konser veriyordu ve bunları yakalamak oldukça zordu. Yakalayabilenler Pentagram'ı İstanbul'da 4. kez Açık Hava konserinde izledi. Nisan'da Kronik tarafından düzenlenen konsere ilgi diğerlerine oranla yetersizdi. Pek parlak geçmeyen konser sonrası gitarist Ümit gruptan ayrıldı ve yerine Burak girdi. Yeni gitarist Burak Paker, Pentagram'la ilk konserine İzmir'de çıktı. Metafor'un da sahne aldığı İzmir konserinde meydana gelen ilginç bir olayı Hakan'ın ağzından dinliyoruz: "Biz konser verirken yan tarafta düğün yapılıyormuş. 'Düğün bitince devam edersiniz,' diye sürekli gelip konseri kesiyorlardı. Biz de çalamayacağız telaşıyla sağa sola koşturuyorduk. Sonunda olay t

tatlıya bağlandı ve çaldık."

Gelecek ay: Pentagram stüdyoya giriyor!

HAKAN UTANGAÇ (Ritm gitar)
Doğum Yeri/Tarihi: 15.08.1965
Burcu: Aslan
Boyu: 1.85
Kilosu: 70 kilo
Kaç yıldır gitar çalıyor? 7
Gitar dışında çaldığı aletler: Islık
Okulu: Marmara Üni. Güzel Sanatlar, Radyo-TV 4.sınıf
Hobileri: Futbol, köpeklerle uğraşır.
Yaptığı spor:Futbol
Tuttuğu takım: Galatasaray
Sevdiği gitaristler: Vinnie Moore, Malmsteen, Satriani, Friedman, Chastain, Jason Becker, Steve Vai
Sevdiği gruplar: Slayer, Metallica, Megadeth, tüm Türk grupları
Sevdiği filmler: Exorcist 1, Top Secret, Evil Dead 1, Highlander, Freddie's Nightmare
Beğendiği artistler: Danny DeVito, Steve Martin, Martin Short, Nick Nolte, Gene Hackman
Okuduğu kitaplar: Atlantis, Conan
Okuduğu dergiler: Limon, Pişmiş Kelle, Hıbır, Hürriyet, Tempo, Metal Hammer, Guitar Player
Issız adaya düşse yanına alacağı 3 şey: Tüm teknik olanaklar sağlansın ve grup olsun. Tabii bir de seyirci...
En beğendiği albümler:
1- Metallica-TÜm albümleri
2- Megadeth-Rust in Peace
3- Queensryche-Operation Mindcrime
4- Voivod-Angel Rat
5- Mr. Big-Lean into ea!

QUEEN

EFSANE GRUBUN ALTIN SERİSİ

THE WORKS

GREATEST HITS 2

LIVE MAGIC

INNUENDO

GREATEST HITS

THE MIRACLE

A KIND OF MAGIC

A NIGHT AT THE OPERA

SEÇKİN KASET MAĞAZALARINDA

kent
KENT ELEKTRONİK SANAYİ VE TİCARET A.Ş.
İ.M.Ç. 6. Blok • No: 6302 • Unkapanı - İSTANBUL

MONKEYS

T-Shirt/ Sweat Shirt

Annihilator- Never Neverland
Anthrax- Persistence of Time
Sodom- Mortal way of Life
Kreator- Come of Souls
Jon Bon Jovi- Renkli
- Siyah/Beyaz
Megadeth- No More Mr. Nice Guy
- Rust in Peace
- Mary Jane
Helloween
Destruction
Pink Floyd- A Momentary Lapse of Reason
Over Kill- Under The Influence
Death Skull
Slayer- Poster
Tankard- Hair Of The Dog
- Fat, Ugly and Live
Judas Priest- Painkiller
Sepultura- Poster
Slayer- South of Heaven
Manowar- Kings of Metal
- Flight on the world
Metallica- Garage Days
- Master of Puppets
- Live
- And Justice for All
- One
- Poster
- Ride the Lightning
Guns n Roses-Appetite for Destruction
Guns n Roses-Skull
Guns n Roses-Skull with Hat
Punks Not Dead
Motorhead- Eat the Rich
WASP- Headless Children
Vixen- Poster
Led Zeppelin- Logo
AC/DC- Blow up Your Video
- For Those About to Rock
Iron Maiden- Bring Your Daughter
- Holy Smoke
- No Prayer for the Dying
- Judge
- Ten Years
- Maiden England
- Seventh Son (double vision)
- Run to the Hills
- Aces High
- 2 Minutes to Midnight
- Somewhere in Time
- Trooper
- Strange Land
- Live After Death
- Piece of Mind
- Number of the Beast
- Phantom of the Opera
- Powerslave
Harley Davidson

Çift Taraflılar

Napalm Death-Scum
Morbid Angel-Leading the Rats
Sex Pistols- God Save the Queen
Skid Row- Poster
Testament- Souls of Black
Queensryche- Empire
Kreator- Extreme Aggression
Annihilator- Alice in Hell
Guns n Roses- Logo
Motorhead- No Remorse
Megadeth- Dave Mustaine
Venom- Black Metal
Metallica-Metallica
Sepultura-Beneath the Remains
Obituary-Cause of Death
Megadeth- For Sale
Faith No More-Logo
The Doors- Jim Morrison
Slayer- Poster
Sodom-Ausgebombt
Deep Purple
Sepultura-Arise

Back Patches (Sırtlıklar)

T-Shirt/ Sweatshirt baskılarının hepsi

Patches (Ütü ile yapışan yamalar)

Metallica
Guns n Roses
Slayer
Megadeth
Anthrax
Aerosmith
AC/DC
Mötley Crue
Ozzy Osbourne
Kiss
Def Leppard
Whitesnake
Iron Maiden
Cinderella
Bullet Boys
Over Kill
Poison
Stryper
Led Zeppelin
Suicidal Tendencies

Grup Kolyeleri

Over Kill
Uriah Heep
Winger
Mötley Crue
Destruction
TNT
Stryper
Running Wild
Def Leppard
KIX
WASP
Pentagram
Dokken
DIO
Sabbat
Sacred Reich
Poison
Anthrax
White Lion
Helloween
Vixen
INXS
Cinderella
Alice Cooper
Kreator
Testament
Kingdom Come
Van Halen
Metal Church
Ozzy
Krokus
Nuclear Assault
Bon Jovi
Slayer
Ratt
Great White
Twisted Sister
Queensryche
Metallica
Iron Maiden
Megadeth
Pink Floyd
Peace
Anarchy
Charvel
Led Zeppelin

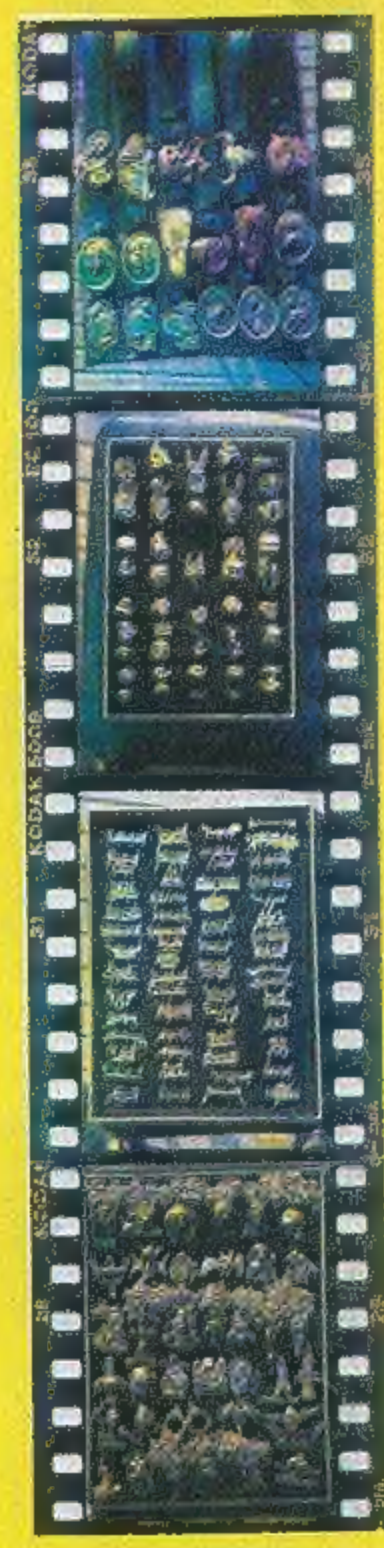
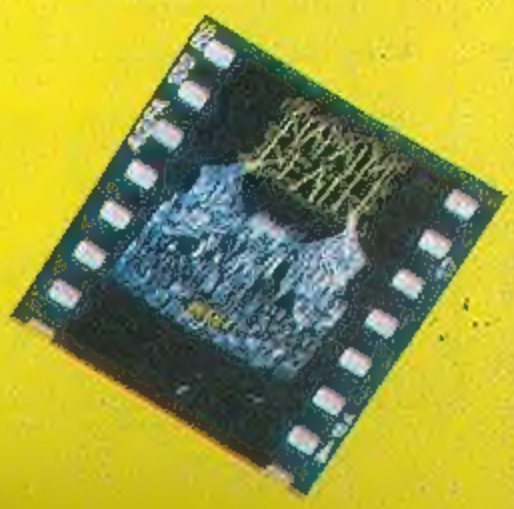
MONKEYS
.....nın tarafıma ödemeli olarak gönderilmesini rica ediyorum.
Gereğini rica ederim. İMZA
ADI,SOYADI:.....
ADRESİ.....
ŞEHİR..... Tel:.....
Ödemeli İsteme Adresi: MONKEYS
Sinanpaşa Shopping Center. Zemin kat. girişi
no:72 BEŞİKTAŞ, İSTANBUL